

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Bělohávkem ve věci

žalobce: **BARELLO GROUP LIMITED**
sídlem Menandrou, 4, GALA TOWER
2nd floor, 1066, Nikósie, Kypr
zastoupený advokátkou JUDr. Veronikou Ordnungovou
sídlem U Ladronky 1145/42, 169 00 Praha 6

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 000 25 429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, sídlem Rašínovo
nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 178 400 686,50 Kč

takto:

- I. Zamítá se žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 178 400 686,50 Kč.
- II. Žalobce je povinen uhradit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 3 300 Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabina Holková, DiS.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou dne 15. 12. 2016 domáhá po žalované úhrady částky v celkové výši 178 400 686,50 Kč. Pokud jde o specifikaci žalobních tvrzení, pak soud předně uvádí, že žalobce byl v průběhu řízení soudem opakovaně vyzván k jejich doplnění a soud tak, pokud jde o žalobní tvrzení, shrnuje výsledek doplnění tvrzení žalobce tak, jak vyplynuly tyto zejména z navazujících podání zaslaných po podání žaloby. Žalobce uvádí, že dne 21. 12. 2011 (v žalobě je uvedena chyba v psaní /rok 2012/, nicméně následně opraveno) byly vydány paní Ing. T. S. podle ustanovení § 78 odst. 1 trestního řádu v rámci prohlídky jiných prostor a pozemků prováděných v tehdejší sídle společnosti EUROBAD a.s. jako věci důležité pro trestní řízení i následující akcie, ohledně nichž žalobce tvrdí, že tyto byly v jeho vlastnictví. Konkrétně jde o 10 kusů kmenových akcií na majitele v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 100 000 Kč, označených čísly 1 – 4 a 15 – 20, které představují 50 % základního kapitálu společnosti GLOBAL HD a.s., IČO 28242963 (dříve HERMOD, a.s.); dále 10 ks kmenových akcií na majitele v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 100 000 Kč označených čísly 01 – 010, které představují 50 % základního kapitálu společnosti GLOBAL CSS a.s., IČO 28213335 (dříve Česká servisní a správní, a.s.); dále 10 ks kmenových akcií na majitele v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 100 000 Kč označených čísly 11 – 20, které představují 50 % základního kapitálu společnosti GLOBAL ESTATE a.s., IČ 29053897 (dříve Aspergillum, a.s.), a dále 15 ks kmenových akcií na jméno v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 70 000 Kč označených čísly 16 – 30, které představují 50 % základního kapitálu společnosti TMT CZECH a.s., IČO 26071649. Pokud jde o odpovědnostní titul, žalobce k výzvám soudu specifikoval, že tento spatřuje v nesprávném úředním postupu, který žalobce shledává zejména v tom, že státní orgány nevykonávaly správu zajištěných akcií, ačkoli měly tuto zákonnou povinnost, ani neuplatňovaly v rámci správy žádný vliv na správu a řádný chod příslušných společností. Žalobce uvádí, že povinnost státních orgánů obecně byla dána dle zákona č. 279/2003 Sb., když žalobce tvrdí, že státní orgány jednaly zejména v rozporu s § 9 odst. 1 tohoto zákona o zajištění majetku v trestním řízení, neboť stát měl zajistit výkon akcionářských práv tak, aby nedocházelo ke škodě. Dále má za to, že nesprávný úřední postup spočíval v tom, že státní orgány zůstaly nečinné a zapříčinily to, že znemožnily majitelům akcií čerpat výnosy z cenných papírů, přičemž orgány činné v trestním řízení svou nečinností paralyzovaly tyto společnosti, přestože věděly, že akcie reprezentují v daných společnostech vždy 50 % hodnoty základního kapitálu. Dále uvádí žalobce, že nesprávný úřední postup spočívá v tom, že o akcie se po celou dobu zajištění nikdo nestaral, ač podle tohoto zákona měl či musel činit. Dále uvádí, že nesprávný úřední postup spočíval v tom, že žalovaná nepostupovala v souladu s principy řádného hospodáře, což mělo spočívat v účasti a hlasování na valných hromadách, zdržení se hlasování či hlasování proti, vyvíjení úsilí, aby byly zakládány dokumenty do sbírky listin, jmenován zástupce do statutárních orgánů, a jiné. Dále nesprávný úřední postup spatřuje žalobce v tom, že měl být jmenován správce, který by pak v potřebném rozsahu vykonával práva a povinnosti spojené se zajištěným majetkem, přičemž tento správce by rovněž odpovídal za škodu způsobenou při výkonu správy. Žalobce v této souvislosti uvádí, že správcem mělo být příslušné územní pracoviště Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových. Žalobce poté shrnuje, že nedostatečným způsobem vykonávaná správa takového majetku odňatého pro účely trestního řízení, představuje titul pro nárok na náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb. Pokud jde o nesprávný úřední postup, žalobce dále odkazuje na to, že v mezidobí od vydání těchto akcií byl přijat zákon č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností, přičemž akcie společnosti GLOBAL HD a.s., GLOBAL CSS a.s. a GLOBAL ESTATE a.s. změnilo formy z akcií na majitele na akcie na jméno a akcionáři tak měli povinnost předložit příslušné společnosti dané akcie k jejich výměně, aby nedošlo k prohlášení nepředložených akcií na majitele za neplatné. Přičemž tyto termíny pro předložení akcií na majitele byly časově omezeny. Žalobce pak upřesňuje, že policie České republiky ve věci nutné výměny akcií ve formě na majitele na formu na jméno ničeho neučinila a tyto společnosti pak v důsledku této skutečnosti prohlásily tyto akcie

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabína Holková, DiS.

neplatnými, tedy tyto akcie mají v důsledku tohoto pochybení nulovou hodnotu. Žalobce dále uvádí, že nesprávný úřední postup spatřuje i v tom, že ze strany orgánů činných v trestním řízení došlo k porušení zásad rychlosti řízení dle § 2 odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu. Pokud jde o výši škody, žalobce se podanou žalobou domáhá částky ve výši 178 400 686,50 Kč. Způsob vyčíslení této majetkové škody žalobce v návaznosti na poučení soudu několikrát upřesňoval a měnil s tím, že v posledním podání žalobce vyčísluje škodu na částku 182 155 251,50 Kč, přičemž k tomuto v podání ze dne 29. 8. 2019 uvádí, že trvá toliko na majetkové škodě tak, jak je vyčíslena v žalobě samotné, a vzhledem k tomuto novému vyčíslení majetkové škody, které je vyšší, má tak za prokázané, že žalobou uplatněná výše majetkové škody je prokázána. Pokud jde o vyčíslení majetkové škody, pak žalobce v posledku uvádí, že žalobce vycházel z toho, že akcie v době zajištění měly hodnotu 132 830 000 Kč a že zde byl předpoklad minimálně zachování této hodnoty i v následujících letech. Žalobce pak uvádí, že vzhledem k tomu, že akcie byly prohlášeny za neplatné a s ohledem na skutečnost, že od zajištění akcií nebyla vykonávána žádná správa akcií, vznikla v příčinné souvislosti s tímto nesprávným úředním postupem škoda, jejíž výši žalobce uvádí v podání ze dne 8. 3. 2019, kde žalobce uvádí, že má za to, že hodnotu akcií a tudíž i výši škody nejreálněji vystihuje kupní cena, která byla společností Bonerix uhrazena za části těchto podniků (míněno podniků společností, v níž žalobce má mít předmětné akcie). Žalobce pak konkrétně uvádí, že hodnota akcií společnosti TMT CZECH a.s. k datu jejich zajištění, tj. k 21. 12. 2011, činila částku 46 040 000 Kč a žalobce žádá jako náhradu škody částku v souvislostech s těmito akciemi, která se rovná jedné polovině dosažené kupní ceny při prodeji části tohoto podniku, tj. 24 611 872 Kč. Pokud jde o společnost GLOBAL HD a.s., pak žalobce uvádí, že hodnota akcií této společnosti k datu jejich zajištění byla 24 960 000 Kč a že hodnota akcií stanovená jako jedna polovina dosažené kupní ceny při prodeji části tohoto podniku činila částku 51 860 732 Kč, kteroužto žalobce vyčísluje jakožto škodu, a pokud jde o hodnotu akcií společnosti GLOBAL CSS a.s., potom činila dle znaleckého posudku hodnota akcií této společnosti k datu jejich zajištění částku 20 800 000 Kč, přičemž žalobce vyčísluje škodu jakožto hodnotu akcií stanovenou jako jednu polovinu dosažené kupní ceny při prodeji části podniku, tj. částku 19 337 899 Kč. Pokud jde o společnost GLOBAL ESTATE a.s., žalobce uvádí, že dle znaleckého posudku byla hodnota akcií této společnosti k datu jejich zajištění 41 030 000 Kč, přičemž hodnota akcií stanovená jako jedna polovina dosažené kupní ceny při prodeji části podniku činí částku 48 344 748,50 Kč, kteroužto žalobce nárokuje jakožto škodu. Žalobce dále uvádí, že prostřednictvím společnosti GLOBAL ESTATE a.s. byl vlastníkem společnosti GLOBAL IMPORTER, přičemž došlo rovněž k prodeji podniku společnosti GLOBAL IMPORTER a žalobce tak žádá škodu ve výši jedné poloviny kupní ceny dosažené při prodeji části tohoto podniku, tj. částku 35 000 000 Kč. Žalobce poté v rámci vyčíslení majetkové škody uvádí, že v době před zajištěním akcií společnosti GLOBAL HD, GLOBAL ESTATE a GLOBAL CSS činila nominální hodnota akcií v držení žalobce nejméně 3 000 000 Kč a žalobce tak žádá náhradu škody i ve výši právě těchto 3 000 000 Kč. V souhrnu pak tedy celková výše škody činí 182 155 251,50 Kč. Pokud jde o samotný popis toho, proč žalobce vyčísluje majetkovou škodu právě v souvislosti s uzavřením smlouvy o prodeji části podniků, pak ve stručnosti shrnuto žalobce uvádí, že dne 31. 8. 2012 byla uzavřena smlouva o prodeji části podniků, mimo jiné mezi společností GLOBAL HD a GLOBAL CSS se společností Bonerix Czech Republic s.r.o., IČO 24215554. Žalobce v žalobě uvádí, že tato smlouva byla uzavřena cca 2 měsíce po tom, co byly akcie zabaveny policií České republiky a že se jednalo o dlouhodobě plánovaný obchodní případ, neboť již dne 26. 6. 2012 byla uzavřena rámcová smlouva o budoucích smlouvách ohledně prodeje části podniků. Žalobce poté v žalobě dovozuje, že pokud by nedošlo k zabavení akcií GLOBAL HD, GLOBAL CSS a akcií TMT CZECH, měl by žalobce reálnou možnost nejenže ovlivňovat z pozice 50 % vlastníka těchto společností samotnou smlouvu, ale rovněž v podobě rozdělené dividendy čerpat výnos z realizovaného prodeje částí podniku. Tuto újmu pak tedy žalobce vyčísluje jako ušlý zisk, kterým by se jako 50 % vlastník akcií GLOBAL HD, GLOBAL CSS a TMT CZECH za normálních okolností podílel na tomto zisku, neboť společnosti byly v daném

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabina Holková, DiS.

účetním období v zisku a k rozdělení zisku by došlo. K výzvám soudu poté žalobce upřesnil, že jednání o prodeji podniků této společnosti Bonerix byla v pokročilé fázi, s tím že tato společnost měla mít původně zájem i na zakoupení 100 % akcií, nicméně to nebylo možné právě proto, že tyto byly zabaveny. Žalobce pak upřesnil, že způsobenou škodu vyčíslil prostřednictvím, resp. pomocí cen uvedených v rámci prodeje podniku či jejich částí, že škodou není přímo kupní cena jako taková (např. z důvodu jejího neinkasování apod.).

2. Žalovaný se k žalobě opakovaně vyjadřoval, zejména pak souhrnně ve vyjádření ze dne 10. 5. 2019. Žalovaný zde namítá, že žalobce není aktivně legitimován k podání předmětné žaloby, zejména tedy namítá, že žalobce se jako vlastník předmětných akcií nechoval, v okamžiku, kdy měl prokázat své vlastnické právo, tak tvrzení o svém vlastnickém právu neunesl. Poukazuje na to, že od samého počátku bylo jednoznačné, že akcie vydala Ing. T. S. a že sám žalobce adresoval orgánům činným trestním řízení pouze jednu žádost, a to ze dne 14. 2. 2014, tedy poté, co dne 3. 1. 2014 rozhodly příslušné společnosti o zneplatnění předmětných akcií. Rovněž pak poukazuje na skutečnosti, které vyšly najevo v řízení o úschově cenných papírů vedených u Okresního soudu v Praze – východ, sp. zn. kde žalobce rezignoval na hájení svých vlastnických práv akcií, pokud jde o společnosti GLOBAL CSS a.s., GLOBAL HAD a.s. a GLOBAL ESTATE a.s. Dále v této souvislosti odkazuje na notářský zápis o osvědčení prohlášení Jiřího Neužila, který se označoval za jednatele a tajemníka žalobkyně a který souhlasil s tím, aby byly akcie vydány PhMr. M. Pokud jde o předloženou zprávu auditora za rok 2011 vyhotovenou společností G. C. EuroAudit Ltd., pak žalovaný namítá, že nejde o důkaz, nýbrž o jinou formu tvrzení přeměněnou ve formu tvrzení auditora. Pokud jde o samotný vznik škody, poté žalovaný namítá, že žalobkyně škodu řádným způsobem nespecifikuje a už vůbec ničím neprokazuje. Poukazuje na to, že v žalobě žalobkyně požaduje částku 178 400 686,50 Kč a v posledním podání škodu vyčísluje na částku 182 155 251,50 Kč, přičemž ani z doplněných tvrzení žalobkyně není zřejmé, co uvedenou částkou myslí. Žalovaná rovněž poukazuje na to, že stanovení výše hodnoty příslušných akcií pomocí kupní ceny za prodej části podniku, je nepřijatelné, neboť každá společnost jakožto právnická osoba má svůj vlastní majetek odlišný od majetku svých akcionářů. Rovněž poukazuje na to, že žalobkyně neodlišuje pojem zisk společnosti a příjem společnosti, což jsou instituty zcela odlišné, má za to, že tedy prokazovat výši škody kupní cenou podniku a z ní odvozovat tvrzeno cenu akcií je naprosto nemyslitelné, neboť žalobkyně zaměňuje prodej části podniku a prodej akcií jako takový. Pokud jde o samotný odpovědnostní titul, žalovaná namítá, že žalobkyně jasně nespecifikuje, co všechno má být odpovědnostním titulem. Z tvrzení žalobkyně zejména není zřejmé, kdo přesně se měl nesprávného úředního postupu dopustit, neboť hovoří jak o policii ČR, tak o státním zastupitelství, o soudu, či jiném státním orgánu nebo Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, a dále není zřejmé, v čem přesně se dotyčný subjekt měl nesprávného předního postupu dopustit a už vůbec není zřejmé, z jakého konkrétního nesprávného úředního postupu žalobkyně dovozuje vznik jaké konkrétní škody. Poukazuje na to, že je třeba vždy ke konkrétnímu odpovědnostnímu titulu přiřadit konkrétní škodu, s čímž si žalobkyně neláme hlavu. V této souvislosti odkazuje na to, že podle zákona č. 82/1998 Sb., se neodškodňuje nesprávný úřední postupu či nezákonné rozhodnutí, ale odškodňuje se právě prokázaná škoda. Pokud jde o námitku porušení zásady rychlosti řízení dle § 2 odst. 4 trestního řádu, odkazuje na to, že toto žalobkyně nikterak nespecifikuje. Stran příčinné souvislosti poté namítá, že příčinou škody může být jen takové protiprávní jednání, bez něhož by škodní následek nevznikl, přičemž se musí jednat o adekvátní příčinnou souvislost, tedy musí být doloženo, že škoda by podle obecné povahy a obvyklého chodu věcí a zkušeností obvykle nastala jakožto důsledek protiprávního jednání nebo škodní události a rovněž je třeba prokázat, že škoda by nenastala bez této příčiny. Žalovaný poukazuje na to, že žalobkyně se jako vlastník akcií nechovala, když orgány činné v trestním řízení kontaktovala toliko jednou a to 14. 2. 2014. Dále pak uvádí, že z protokolu o provedení prohlídky ze dne 21. 12. 2011 vyplývá, že paní Szabó vydala akcie dobrovolně ve smyslu § 78 odst. 1 trestního řádu, a že tyto akcie byly potom následně na začátku roku 2015 vloženy do úschovy u Okresního soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabina Holková, DiS.

Praha – východ. Žalovaná poté argumentuje tím, že na daný případ se nevztahují ust. zák. č. 279/2003 Sb., když odkazuje na ust. § 79e odst. 1 trestního řádu a na obecná ustanovení zákona č. 279/2003 Sb. s tím, že uvádí, že o zajištění musí být primárně rozhodnuto v trestním řízení s tím, že pak nastupují povinnosti o zajištění správy majetku dle zákona č. 279/2003 SB., což však neplatí, převzal-li orgán činný v trestním řízení jednotlivou věc do úschovy za účelem provedení důkazů. Vzhledem k tomu, že dle žalovaného primárně nedošlo k rozhodnutí o zajištění věci, nemuselo následně dojít k pověření příslušné osoby či orgánu k provádění správy zajištěného majetku, když opět poukazuje na to, že předmětné akcie byly policejnímu orgánu dobrovolně vydány dle ust. § 78 trestního řádu paní T [REDACTED] S [REDACTED]

3. Na jednání konaném dne 10. 9. 2019 byl žalobce opakovaně poučen ve smyslu § 118a odst. 1 a odst. 3 občanského soudního řádu ohledně povinnosti tvrdit rozhodné skutečnosti a doplnit důkazní návrhy ohledně všech zásadních skutečností týkajících se žalobou uplatněného nároku, tj. zejména ohledně aktivní legitimace žalobce, dále ohledně tvrzení odpovědnostního titulu, dále ohledně vzniku a výše škody a dále ohledně příčinné souvislosti. Pokud jde o akcie společnosti TMT CZECH a.s., pak žalobce dovozuje aktivní legitimaci z toho, že je vlastníkem akci na jméno, které mu byly vydány v roce 2015 ze soudní úschovy a pokud jde o akcie společností GLOBAL HD a.s., GLOBAL CSS a.s. a GLOBAL ESTATE a.s., pak žalobce odkazuje na to, že v řízení doložil, že dne 10. 10. 2011 se konaly valné hromady těchto společností a vzhledem k tomu, že akcie byly zajištěny 21. 12. 2011 a nebylo doloženo, že by došlo ke změně vlastnictví má za to, že doložil své vlastnické právo a aktivní legitimaci. Pokud jde o tvrzení konkrétního odpovědnostního titulu, pak žalobce doplnil, že ve věci spatřuje v posledku jeden odpovědnostní titul a to nezajištění řádné správy akcií od doby jejich zajištění tj. 21. 12. 2011 až do 3. 1. 2014, kdy byly zneplatněny akcie společnosti GLOBAL HD a.s., GLOBAL CSS a.s. a GLOBAL ESTATE a.s., resp. do 24. 10. 2015, kdy nabylo právní moci usnesení, kterým se akcie společnosti TMT CZECH a.s. vydávají žalobci ze soudní úschovy. Pod tento odpovědnostní titul spočívající v nesprávném úředním postupu ve formě nesprávné správy, resp. absence správy těchto akcií v tomto časovém období, potom žalobce k výzvě soudu podřadil i to, že akcie na majitele nebyly vyměněny ve smyslu zákona č. 134/2013 Sb. za akcie na jméno a v důsledku toho byly zneplatněny a rovněž tak pod tento odpovědnostní titul podřadil tvrzení, že došlo k porušení zásady rychlosti řízení dle § 2 odst. 4 trestního řádu, tedy že tím je míněno to, že správa od počátku zajištění akcií nebyla vykonávána řádně, resp. nebyla vykonávána vůbec, čímž je právě tato zásada porušena. K bližší specifikaci ohledně tohoto nesprávného úředního postupu poté žalobce poukázal na to, že nebyly svolávány valné hromady a orgány činné v trestním řízení se nezajímaly o chod společností. Pokud jde o vyčíslení výše nároku na náhradu škody, pak žalobce uvedl, že tuto v posledku vyčísлил na částku 182 155 251,50 Kč, a to způsobem, který je výše popsán v jeho vyjádření ze dne 8. 3. 2019, kdy škoda je tedy tvořena hodnotou akcií jednotlivých společností jakou tyto měly ke dni jejich zajištění dne 21. 12. 2011, tj. konkrétně společnost TMT CZECH a.s. ve výši 24 611 872 Kč, společnost GLOBAL HD a.s. ve výši 51 860 732 Kč, společnost GLOBAL CSS a.s. ve výši 19 337 899 Kč, společnost GLOBAL ESTATE a.s. ve výši 48 344 748,50 Kč a k tomu 35 000 000 Kč, a dále je škoda tvořena rovněž nominální hodnotou akcií všech těchto společností, které činily k datu jejich zajištění částku 3 000 000 Kč s tím, že po ukončení správy, resp. poté, co byly tyto zneplatněny, resp. vydány z úschovy žalobci, byla hodnota akcií nulová, proto má za to, že škoda byla způsobena přesně v této výši. Žalobou se však výslovně domáhá náhrady škody tak, jak je tato specifikována v podané žalobě. Žalobce poté k dotazu soudu výslovně upřesnil, že se nedomáhá škody z titulu toho, že by měl v plánu konkrétní akcie prodat konkrétnímu zájemci nějakým konkrétním způsobem, ale že prostřednictvím toho, že akcie mohly být teoreticky prodány, vyčísлил výši škody, jak mu vznikla, přičemž tuto částku určil z hodnoty podniků/závodů tak, jak byly tyto prodány smlouvami, které žalobce doložil. Pokud jde o příčinnou souvislost, pak žalobce doplnil, že vzhledem k absenci této správy má za zřejmé, že škoda tak, jak byla vyčíslena, vznikla, neboť akcie z jejich původní hodnoty klesly na hodnotu nulovou.

4. Ze žádosti o mimosoudní poskytnutí odškodnění za škodu způsobenou nesprávným

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabina Holková, DiS.

úředním postupem ze dne 30. 5. 2016 zaslanou žalobcem Ministerstvu spravedlnosti soud zjistil, že žalobce u žalované žalovaný nárok předběžně uplatnil dne 30. 5. 2016.

5. Z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 21. 12. 2011 sepsaným Policií České republiky, Útvarem pro odhalování korupce a finanční kriminality, SKPV Odbor korupce a ochrany zájmů Evropské unie, [REDAKCE], soud zjistil, že dne 21. 12. 2011 byla provedena s odkazem na § 82 odst. 2 trestního řádu prohlídka jiných prostor na základě příkazu předsedy senátu Okresního soudu Praha – východ vedeného pod sp. zn. [REDAKCE] ze dne 19. 12. 2011 v objektu společnosti EUROBAD a.s., IČO 60196386, na adrese Bohuslava ze Švamberka 1228/10, Praha 4 Nusle. Před započítím tohoto úkonu osobně převzala paní T [REDAKCE] S [REDAKCE], narozena [REDAKCE], příkaz k domovní prohlídce s tím, že prohlídka jiných prostor byla provedena jako neodkladný a neopakovatelný úkon, neboť je dána možnost nebezpečí zmaření, zničení či ztráty důkazního materiálu, neboť hrozí zničení listinných důkazů. V rámci této prohlídky je poté konstatováno, že na základě výzvy policejního orgánu byly osobou T [REDAKCE] S [REDAKCE] dobrovolně ve smyslu § 78 odst. 1 trestního řádu vydány věci, které jsou specifikovány v tomto protokole, když pod čl. 19 jsou uvedeny akcie všech 4 předmětných společností tak, jak jsou tyto specifikovány v žalobě.

6. Z žádosti o vrácení vydaných listin dne 21. 12. 2011 ze dne 20. 12. 2013 soud zjistil, že T [REDAKCE] S [REDAKCE] žádala tohoto dne Policií České republiky o vrácení předmětných akcií.

7. Ze žádosti o vrácení vydaných akcií ze dne 14. 2. 2014 adresované Policií České republiky soud zjistil, že společnost BARELLO GROUP LIMITED žádala (zastoupena advokátní kancelář) policii ČR o vrácení předmětných akcií.

8. Z odpovědi policie České republiky ze dne 9. 1. 2014 adresované T [REDAKCE] S [REDAKCE] soud zjistil, že orgány činné v trestním řízení nebudou vracet předmětné akcie, neboť se jedná o věci důležité pro trestní řízení, věcné důkazy, jako důkazní prostředky.

9. Z informace zveřejněné v obchodním věstníku dne 3. 3. 2014 soud zjistil, že společnost GLOBAL CSS a.s. uveřejnila dne 14. 11. 2013 výzvu k předložení akcií společnosti znějící na majitele do 30 dnů ode dne uveřejnění této výzvy za účelem jejich výměny za akcie znějící na jméno. Dále, že dne 18. 12. 2013 zveřejnilo představenstvo dodatečnou výzvu k předložení akcií této společnosti znějících na majitele za účelem jejich výměny za akcie na jméno, a to s upozorněním, že pokud nebudou akcie předloženy v dodatečné lhůtě, budou prohlášeny za neplatné. Dále soud zjistil vzhledem ke skutečnosti, že ani v dodatečné lhůtě nebyly představenstvu společnosti předloženy tyto akcie společnosti, že pak rozhodlo dne 3. 1. 2014 představenstvo o prohlášení těchto akcií za neplatné. Z informace v obchodním věstníku ze dne 3. 3. 2014 zjistil soud ohledně společnosti GLOBAL HD a.s. tytéž informace, tj. že dne 14. 11. 2013 byla zveřejněna první výzva k předložení akcií a dne 18. 12. 2013 druhá výzva k předložení akcií za účelem jejich výměny za akcie na jméno a že v důsledku nesplnění této povinnosti byly akcie této společnosti znějící na majitele dne 3. 1. 2014 prohlášeny za neplatné. Z informace zveřejněné v obchodním věstníku dne 3. 3. 2014 ohledně společnosti GLOBAL ESTATE a.s. zjistil soud, že rovněž dne 14. 11. 2013 byla zveřejněna první výzva a dne 18. 12. 2013 druhá výzva k předložení akcií společnosti znějící na majitele za účelem jejich výměny za akcie na jméno a že vzhledem k tomu, že tato povinnost nebyla splněna, došlo dne 3. 1. 2014 k prohlášení těchto akcií za neplatné.

10. Z oznámení o nemožnosti předložit akcie ze dne 20. 1. 2014 adresované společnosti GLOBAL HD a.s. právním zástupcem společnosti BARELLO GROUP LIMITED soud zjistil, že žalobce informoval tuto společnost o nemožnosti předložení akcií ve stanovené lhůtě. Z oznámení o nemožnosti předložit akcie ve stanovené lhůtě ze dne 20. 1. 2014 soud zjistil, že o nemožnosti předložení akcií informoval žalobce i společnost GLOBAL CSS a.s. a z oznámení o nemožnosti předložit akcie ze dne 20. 1. 2014 soud zjistil, že žalobce informoval o nemožnosti předložit akcie i společnost GLOBAL ESTATE a.s.

11. Z odpovědi policie České republiky adresované Obvodnímu soudu pro Prahu 2 ze dne 24.

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabina Holková, DiS.

4. 2018 a z upozornění policie České republiky dle § 80 odst. 1 věta třetí trestního řádu ze dne 6. 3. 2015 a z úředního záznamu o převzatí akcií sepsaného Okresním soudem Praha – východ dne 5. 3. 2015 pod sp. zn. [REDAKCE] soud zjistil, že dne 3. 12. 2014 bylo rozhodnuto orgány činnými v trestním řízení dle § 80 odst. 1 trestního řádu o uložení akcií do úschovy s tím, že příslušné usnesení nabylo právní moci dne 9. 1. 2015 a v návaznosti na toto byly potom akcie, které jsou předmětem tohoto řízení, předány do úschovy Okresního soudu Praha – východ dne 5. 3. 2015.

12. Z protokolu o předání a převzetí akcií ze dne 11. 10. 2011 soud zjistil, že tohoto dne předal advokát JUDr. Petr Zikmund akcie všech 4 předmětných společností, jež jsou předmětem této žaloby, společnosti BARELLO GROUP LIMITED. Z čestného prohlášení společnosti BARELLO GROUP LIMITED ze dne 13. 8. 2018 soud zjistil, že žalobce prohlásil, že po skončení valných hromad společností GLOBAL CSS a.s., GLOBAL HD a.s., GLOBAL ESTATE a.s. a TMT CZECH a.s., které se všechny konaly dne 10. 10. 2011, uložil žalobce všechny akcie, s nimiž vykonával prostřednictvím právního zástupce svá akcionářská práva dne 10. 10. 2011, do trezoru své dceřiné společnosti EUROBAD a.s., IČO 60196386, a to v jejím sídle na adrese Bohuslava ze Švamberka 1228/10, Praha 4. Z notářského zápisu sepsaného dne 10. 10. 2011 JUDr. Františkem Boučkem, notářem, č. notářského zápisu [REDAKCE] soud zjistil, že tohoto dne se konala valná hromada společnosti Hermod a.s. Dále z notářského zápisu JUDr. Františka Boučka ze dne 10. 10. 2011 pod č. notářského zápisu [REDAKCE] soud zjistil, že se konala valná hromada společnosti Česká servisní a správní a.s. Dále z notářského zápisu ze dne 10. 10. 2011 sepsané JUDr. Františkem Boučkem notářem pod č. notářského zápisu [REDAKCE] soud zjistil, že dne 10. 10. 2011 se konala valná hromada společnosti GLOBAL ESTATE a.s. a z notářského zápisu sepsaného dne 10. 10. 2011 JUDr. Františkem Boučkem pod č. notářského zápisu [REDAKCE] soud zjistil, že tohoto dne se konala rovněž valná hromada společnosti TMT CZECH a.s. a dále z přípisu Mgr. Ing. Daniela Paparegové, notářky se sídlem v Teplicích, soud zjistil, že tato notářka zaslala listinu přítomných akcionářů na všech výše specifikovaných valných hromadách, z nichž vyplývá, že dne 10. 10. 2011 se valné hromady společnosti TMT Czech a.s. účastnil žalobce s 15 kusy akcií, dne 10. 10. 2011 se valné hromady společnosti Česká servisní a správní a.s. účastnil žalobce s počtem 10 ks akcií, dále že dne 10. 10. 2011 se valné hromady společnosti GLOBAL ESTATE a.s. účastnil žalobce s počtem akcií 10, a dále že dne 10. 10. 2011 se valné hromady společnosti Hermod a.s. účastnil rovněž žalobce s počtem akcií 10ks. Z úplných výpisů z obchodních rejstříků společností, jakož i ze shodného identifikačního čísla soud zjistil, že tyto valné hromady se týkají společností, jejichž akcie byly zajištěny dne 21. 12. 2011 a ohledně nichž i vzniklá škoda je předmětem této žaloby.

13. Z dopisu ze dne 25. 11. 2013 zjistil soud, že žalobce kontaktoval Ing. T. [REDAKCE] S. [REDAKCE] tohoto dne s žádostí ohledně předmětných akcií s tím, že tyto byly zajištěny policií a stále nebyly vydány s tím, že ji žádá o součinnost při vrácení daných akcií.

14. Z příkazu k domovní prohlídce č. j. [REDAKCE] ze dne 19. 12. 2011 soud zjistil, že Okresní soud Praha – východ nařídil ve smyslu § 83 odst. 1 trestního řádu domovní prohlídku v následujícím objektu: prostor suterénu objektu bytového domu na adrese Praha 4 – Nusle, Bohuslava ze Švamberka 1228/10, neboť je zde důvodné podezření, že se v předmětném objektu mohou nacházet věci důležité pro trestní řízení, zejména listinné důkazy, s tím že prohlídka má být provedena v době od 21. 12. 2011 do 23. 12. 2011 včetně.

15. Z usnesení Policie České republiky ze dne 27. 10. 2014 č. j. [REDAKCE] [REDAKCE] soud zjistil, že na základě tohoto usnesení rozhodla policie o uložení předmětných akcií, které jsou předmětem tohoto řízení do úschovy u Okresního soudu Praha – východ, a to z důvodu, že v průběhu vyšetřování požádala o vrácení akcií jak paní T. [REDAKCE] S. [REDAKCE] tak žalobce, tak PhMr. V. [REDAKCE] M. [REDAKCE] s tím, že policejní orgán dospěl k závěru, že uvedených věcí zajištěných postupem dle § 78 trestního řádu již není nadále k dalšímu řízení třeba, nepřichází v úvahu ni jejich propadnutí či zabránění a vzhledem k tomu, že vlastnické právo uplatňuje vícero osob, rozhodl se policejní orgán o uložení akcií do úschovy soudu a vyzroměných osob, které se

na věci činí nárok. Z usnesení Okresního soudu Praha – východ ze dne 25. 8. 2015 č. j. [REDAKCE] [REDAKCE] které nabylo právní moci dne 24. 10. 2015, soud zjistil, že tento soud rozhodl tak, že se žalobci vydávají akcie společnosti TMT CZECH a.s. a to 15 ks těchto akcií, jež jsou předmětem této žaloby. Důvodem byla skutečnost, že s vydáním vyjádřil souhlas jak PhMr. M [REDAKCE], tak Ing. T [REDAKCE] S [REDAKCE] kteří si v rámci trestního řízení na tyto akcie činili rovněž nárok. Z usnesení Okresního soudu Praha – východ ze dne 25. 8. 2015, č. j. [REDAKCE], které nabylo právní moci dne 24. 10. 2015, soud zjistil, že tento soud zamítl návrh žalobce na vydání z úschovy akcií společnosti GLOBAL HD a.s., GLOBAL CSS a.s. a GLOBAL ESTATE a.s. (akcie označeny pod dřívějšími obchodními firmami), a to s odůvodněním, že Ing. T [REDAKCE] S [REDAKCE] vyjádřila souhlas s vydáním předmětu úschovy, nicméně PhMr. M [REDAKCE] vyjádřil nesouhlas s vydáním předmětu úschovy.

16. Ze žádosti Policie České republiky ze dne 30. 9. 2014 učiněné ve smyslu § 80 odst. 1 trestního řádu o uložení akcií do úschovy soudu, soud zjistil, že policejní orgán žádá soud o uložení akcií, které jsou předmětem tohoto řízení do úschovy soudu, a to s odůvodněním, že v průběhu vyšetřování požádala o vydání těchto akcií jak T [REDAKCE] S [REDAKCE] tak společnost žalobce, tak PhMr. V [REDAKCE] M [REDAKCE]. Z usnesení Policie České republiky ze dne 3. 12. 2014 soud zjistil, že policejní orgán rozhodl tímto usnesením o uložení akcií, které jsou předmětem tohoto řízení o úschově u Okresního soudu Praha – východ s tím, že v odůvodnění uvedl, že dne 26. 4. 2012 požádala T [REDAKCE] S [REDAKCE] vydání předmětných akcií, a dále o toto požádala dne 20. 12. 2013, dne 25. 9. 2014 pak sdělila policejnímu orgánu, že trvá na všem, co sdělila, ale ve věci trestního stíhání obviněného N [REDAKCE] odmítla vypovídat, a dále s tím, že dne 12. 11. 2014 byla policejnímu orgánu doručena kopie stejnopisu notářského zápisu a vyjádření paní T [REDAKCE] S [REDAKCE] s tím, že v tomto vyjádření paní T [REDAKCE] S [REDAKCE] uvádí, že nebyla vlastníkem akcií v době jejich vydání policejnímu orgánu a že tímto vlastníkem není ani nyní a zároveň v tomto prohlášení uvádí, že souhlasí s tím, aby byly v rámci trestního řízení akcie společnosti GLOBAL CSS a.s., GLOBAL ESTATE a.s. a GLOBAL HD a.s. vydány panu PhMr. V [REDAKCE] M [REDAKCE] a akcie společnosti TMT CZECH a.s. vydány žalobci. Dále je konstatováno, že dne 14. 2. 2014 požádal žalobce o vrácení všech předmětných akcií s tím, že žalobce byl vyzván opakovaně k doložení vlastnických práv k akciím a zejména k doložení, proč se akcie nacházely v prostorách EUROBAD a.s. s tím že žalobce žádné takovéto vysvětlení ani požadované nabývací tituly policejnímu orgánu neposkytl. Dále policejní orgán uvedl, že dne 4. 6. 2014 požádal PhMr. M [REDAKCE] o vrácení akcií všech 4 společností s tím, že uvedl, že jako fyzická osoba prostřednictvím společnosti žalobce nabyl majetková práva reprezentovaná těmito akciemi a policejnímu orgánu opakovaně sdělil, že je vlastníkem uvedených akcií a mezi ním a paní T [REDAKCE] S [REDAKCE] a žalobcem není žádného sporu o tom, že vlastníkem akcií je on. K doložení tohoto tvrzení byl policejnímu orgánu zaslán notářský zápis o prohlášení T [REDAKCE] S [REDAKCE] a dále stejnopis notářského zápisu osvědčující prohlášení J [REDAKCE] N [REDAKCE], kdy J [REDAKCE] N [REDAKCE] v tomto notářském zápise prohlašuje, že není a ani v minulosti nikdy nebyl vlastníkem akcií společnosti GLOBAL CSS, GLOBAL ESTATE a.s., GLOBAL HD a.s. ani akcií společnosti TMT CZECH a.s., dále pak v tomto notářském zápise za sebe a za společnost žalobce souhlasí s tím, aby osobě PhMr. V [REDAKCE] M [REDAKCE] byly vydány cenné papíry emitované společnostmi GLOBAL CSS a.s., GLOBAL ESTATE a.s., GLOBAL HD a.s. a GLOBAL ENERGY a.s. s tím, že cenné papíry emitované společností TMT CZECH a.s. mají být vydány žalobci. Policie závěrem uvádí, že k věci se vyjádřil i pan Jiří Wohlmann, předseda představenstva společnosti emitující dané akcie, který uvádí, že PhMr. Michalčík nikdy nebyl žádným akcionářem a že pouze zneužívá informace.

17. Z návrhu žalobce na vydání akcií složených do úschovy ze dne 3. 4. 2015 soud zjistil, že dne 7. 4. 2015 žalobce uplatnil návrhem nárok na vydání akcií společnosti TMT CZECH a.s. ze soudní úschovy. Z návrhu žalobce ze dne 29. 6. 2015 soud zjistil, že žalobce tímto podáním uplatnil nárok na vydání akcií společností GLOBAL HD a.s., GLOBAL CSS a.s. a GLOBAL ESTATE a.s. (pod dřívějšími obchodními firmami) ze soudní úschovy.

18. Ze žádosti ze dne 4. 6. 2014 doručení Policií ČR dne 10. 6. 2014 soud zjistil, že PhMr. M [REDAKCE] uplatnil žádost o vrácení všech akcií, které jsou předmětem tohoto řízení s tím, že tuto

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabina Holková, DiS.

žádost adresoval policii České republiky.

19. Ze žádosti o spolupráci učiněnou paní T. S. ve vztahu k Vrchnímu státnímu zastupitelství ze dne 14. 5. 2012 soud zjistil, že paní T. S. kontaktovala toto státní zastupitelství za účelem spolupráce při vydání cenných papírů, které jsou předmětem této žaloby. Ze žádosti o spolupráci ze dne 26. 4. 2012 adresované policii České republiky soud zjistil, že paní T. S. žádala policejní orgán o spolupráci ve věci vydání cenných papírů, které jsou předmětem této žaloby. Z přípisu Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 29. 5. 2012 adresovaného právnímu zástupci paní S. soud zjistil, že státní zastupitelství sdělilo paní S. že nadále trvá podezření, že předmětné akcie jsou majetkem obviněného J. N. a že tyto byly pořízeny jakožto výnos z trestné činnosti a tudíž připadá v úvahu jejich propadnutí.

20. Ze zprávy a účetní závěrky ze dne 31. 12. 2011 společnosti žalobce zpracované auditory G. C. EuroAudit Ltd. se sídlem na Kypru soud zjistil pod bodem 9 přílohy této účetní závěrky, že společnost žalobce účtuje o akciích všech 4 společností, které jsou předmětem této žaloby jakožto o svém vlastnictví.

21. Na základě provedeného dokazování soud dospěl k následujícím závěrům o skutkovém stavu. Žalobce byl vlastníkem akcií společností GLOBAL HD a.s., GLOBAL CSS a.s., GLOBAL ESTATE a.s. a TMT CZECH a.s. ke dni 10. 10. 2011, kdy se konaly valné hromady těchto společností, neboť toto nepochybně plyne zejména ze seznamu akcionářů přítomných na valné hromadě. Následně byly akcie uloženy u společnosti EUROBAD a.s., přičemž však v řízení nebylo hodnověrně doloženo, z jakého důvodu se nacházely v sídle této společnosti, ani kdo byl jejich vlastníkem. Dne 21. 12. 2011 pak byla provedena prohlídka jiných prostor a pozemků, v rámci níž paní T. S. ve smyslu § 78 odst. 1 trestního řádu vydala policejnímu orgánu dobrovolně mimo jiné všechny akcie tak, jak jsou předmětem této žaloby. Následně se práv ve vztahu k těmto akciím domáhala ve vztahu k orgánům činným v trestním řízení paní Ing. T. S. Sám žalobce tak učinil poprvé dne 14. 2. 2014, když požádal policejní orgán o vrácení předmětných akcií. Již dne 3. 1. 2014 však bylo rozhodnuto o zneplatnění akcií společností GLOBAL HD a.s., GLOBAL CSS a.s. a GLOBAL ESTATE a.s. Akcií společnosti TMT CZECH a.s. se zneplatnění netýkalo, neboť zde se jednalo o akcie na jméno a nepodléhaly povinnosti jejich výměny ve smyslu zákona č. 134/2013 Sb. Aktuální stav akcií je takový, že všechny akcie byly v rámci trestního řízení předány fakticky dne 5. 3. 2015 do úschovy u Okresního soudu pro Prahu – východ, když o jejich uložení do úschovy bylo rozhodnuto na konci roku 2014. Žalobce uplatnil ohledně akcií všech 4 společností návrhem nárok na jejich vydání s tím, že s právní mocí ke dni 24. 10. 2015 bylo rozhodnuto o tom, že žalobci se vydávají akcie společnosti TMT CZECH a.s., neboť jde o akcie na jméno a s vydáním souhlasí zbývající osoby, které rovněž uplatňovaly své vlastnické právo, a dále že se s právní mocí k těmto dni zamítá návrh na vydání akcií GLOBAL HD a.s., GLOBAL CSS a.s. a GLOBAL ESTATE a.s., když ostatní osoby nadále uplatňují své vlastnické právo a je tak sporným kdo je vlastníkem. Žalobce při tom ohledně těchto tří zbývajících společností další kroky k vydání akcií z úschovy neučinil a tyto jsou nadále v úschově Okresního soudu pro Prahu – východ.

22. Soud ve věci nehodnotil další listinné důkazy, které se týkají společnosti GLOBAL HD, a.s., GLOBAL CSS, a.s. a GLOBAL ESTATE a.s., ve vztahu k tomu, že ohledně akcií těchto společností bylo rozhodnuto o změně formy akcií z akcií na majitele na akcie na jméno, ani nehodnotil listinné důkazy na toto navazující, neboť z informací zveřejněných v Obchodním věstníku bylo dostatečně zřejmé, že k tomuto došlo, kdy se tak stalo a jaké to mělo následky. Soud dále detailněji nehodnotil smlouvu o prodeji a koupi části podniku ze dne 31. 8. 2012, která je založena na čl. 52 spisu (zde ve znění, ze kterého nelze učinit skutková zjištění, neboť všechny podstatné pasáže týkající se zejména kupních cen, jsou znečitelněny), a která je dále založena na čl. 593, přičemž se jedná o smlouvu, která byla uzavřena dne 31. 8. 2012 mezi společností Bonerix Czech Republic, s.r.o., jako kupujícím a Global Care, s.r.o., TMT Czech, a.s., Hermod, a.s., Česká servisní a správní a.s. a Lakensis, a.s., jakožto prodávajícími, když předmětem této smlouvy je dle

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabina Holková, DiS.

článku 2 prodej podniku, tak jak jsou tyto definovány v čl. 1, nazvaném definice a výklad a v rámci něhož jsou definovány podniky, které jsou předmětem této smlouvy. Z této smlouvy a jejího článku 5 se podává, že společnosti TMT Czech, a.s., byla v souvislosti s prodejem podniku zaplacená, jakožto první splátka kupní ceny, částka 28 000 000 Kč, společnosti Global Care částka 55 000 000, společnosti Hermod částka 59 000 000 Kč, společnosti ČSS částka 22 000 000 Kč a společnosti Lakensis částka 55 000 000 Kč. Dále jsou v této smlouvě v čl. 6 definovány další splátky kupní ceny, jejichž význam však nebyl v tomto řízení žalobcem nikterak tvrzen. Soud tuto smlouvu k důkazu nehodnotil z důvodu, že tato dokládá, že předmětné společnosti prodaly kupujícímu část svých podniků, nicméně v řízení nebylo žalobcem relevantně tvrzeno ani prokázáno, že by výše takto inkasovaných kupních cen byla jednak společnostem skutečně zaplacená a jednak, že by toto mělo vztah k tomu, jaká reálně v návaznosti na tyto kupní ceny vznikla škoda akcionáři daných společností, když soud v této souvislosti poukazuje na to, že je třeba odlišovat mezi subjektem, který svůj podíl prodává (tj. společností jako takovou, která v návaznosti na prodej části podniku získává kupní cenu, která je pro ni však toliko příjmem, který podléhá mimo jiné dále zdanění a podobně) a akcionářem, přičemž je i zásadní skutečnost, že příjem předmětné společnosti nelze zaměňovat s tím, jaký by byl jen teoreticky zisk jejich akcionářů z takového příjmu společnosti, neboť na straně akcionáře by s ohledem na takovýto prodej podniku došlo ke vzniku teoretického nároku na zisk tehdy, pokud by o tom valná hromada rozhodla, za podmínky, že by vůbec nějaký nerozdělený zisk k rozdělení byl, což nebylo žalobcem ani přes poučení soudu o nutnosti tvrdit konkrétní vznik škody tvrzeno a doloženo. Ze stejného důvodu pak soud nehodnotil smlouvu o převodu části obchodního závodu, uzavřenou mezi společnostmi Global Energy, a.s., jakožto prodávajícím a Bohemia Energy Entity, s.r.o., založenou na čl. 737, smlouva uzavřena dne 19. 5. 2015, a ze stejného důvodu jako výše. Soud nehodnotil ani doklad o prodeji a koupi části obchodního závodu ze dne 19. 5. 2015, založený na čl. 566. Soud dále nehodnotil ani závěry obsažené ve znaleckém posudku č. 707-131/2018, vypracovaného společností Pražská znalecká kancelář, s.r.o., neboť žalobce svým podáním ze dne 29. 8. 2019 v posledku škodu vyčíslil nikoliv prostřednictvím tohoto znaleckého posudku, ale právě v návaznosti na tvrzený prodej částí podniků, resp. závodů, což dokládá uzavřenými smlouvami o prodeji částí podniku, resp. závodu, k nimž se soud vyjadřoval výše. Z tohoto důvodu se soud znaleckým posudkem nezabýval, neboť ani žalobce na něj svá tvrzení nenavazuje. Soud dále nehodnotil ani dopis adresovaný právním zástupcem žalobce paní Ing. T. S. dne 25. 11. 2013, neboť podstatou tvrzení žalobce je, že mu nečinností, resp. nesprávným úředním postupem státu vznikla škoda, a tato komunikace se týká nikoliv žalobce a státu. Soud dále nehodnotil obžalobu ze dne 19. 1. 2018, sepsanou Vrchním státním zastupitelstvím v Praze pod sp. zn. [redacted] adresovanou Městskému soudu v Praze, neboť tato se netýká osob, které by měly vztah k tomuto řízení a žalobce výslovně na jednání konaném dne 10. 9. 2019 potvrdil, že netvrdí skutečnosti, které by se týkaly odpovědnosti státu ve vztahu k jinému trestnímu řízení, v němž by nevystupoval pan N. Soud dále nehodnotil rovněž výpisy z katastru nemovitostí, založené na čl. 78 a 80, dokládající vlastnictví nemovitých věcí ze strany společnosti Reality CB, s.r.o., neboť žalobce v posledku škodu nevyčíslil v návaznosti na hodnotu těchto nemovitostí, ale vycházel z uzavřených smluv o prodeji částí podniku, resp. částí závodu, jak jsou tyto uvedeny výše.

23. Soud posoudil předmětnou věc po právní stránce podle následujících ustanovení: Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „OdpŠk“ nebo „zákon“), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 zákona odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 13 odst. 1 stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabina Holková, DiS.

zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle odst. 2 tohoto ustanovení pak právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Podle ust. § 26 zákona, pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v zákoně občanským zákoníkem ("o.z.").

Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

Podle § 14 odst. 1 cit. zák. se nárok na náhradu škody uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6, přičemž podle ust. odst. 3 cit. § je uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

Ust. § 15 odst. 2 cit. zák. pak stanoví, že poškozený se může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

24. V řízení bylo prokázáno, že žalobce svůj nárok u žalované předběžně uplatnil ve smyslu § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).

25. Předpokladem odpovědnosti státu za škodu je splnění tří podmínek: 1) existence nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem nebo nezákonným rozhodnutím a vznikem škody. Nezákonné rozhodnutí nebo nesprávný úřední postup a vznik škody tudíž musí být ve vzájemném poměru příčiny a následku.

26. Jako prvořadou je třeba řešit otázku aktivní a pasivní věcné legitimace účastníků řízení. Aktivní věcnou legitimaci v řízení o náhradu škody vůči státu dle OdpŠk má ten, kdo je vlastníkem jmění (věci či jiné majetkové hodnoty), na němž došlo újmě (§ 2894/1 o.z.), a to v příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem. Tedy jako prvotní bylo třeba řešit v rámci posouzení aktivní legitimace otázku, zda žalobce byl vlastníkem předmětných akcií k 21. 12. 2011, a to konkrétně deseti kusů kmenových akcií na majitele v listinné podobě společnosti Global HD, a.s., dále deseti kusů kmenových akcií na majitele v listinné podobě společnosti Global CSS, a.s., dále deseti kusů kmenových akcií na majitele v listinné podobě společnosti Global Estate, a.s., a dále 15 ks kmenových akcií na jméno v listinné podobě společnosti TMT Czech, a.s. Soud v tomto ohledu přitom dospěl k závěru, že žalobce není aktivně legitimován, pokud jde o škodu, která je tvrzena ve vztahu k akciím společností Global HD, a.s., Global CSS, a.s. a Global Estate, a.s., a to z důvodu, že v řízení bylo prokázáno, že žalobce byl vlastníkem akcií těchto společností ke dni 10. 10. 2011, kdy se konaly valné hromady těchto společností, nicméně dále byly tyto akcie uloženy v sídle společnosti EUROBAD a.s. a fakticky byly tyto akcie vydány paní Ing. T. S. dle § 78 trestního řádu orgánu činným v trestním řízení. Z výše hodnocených listinných důkazů dále vyplývá, že sám pan J. N. který byl statutárním orgánem žalobce, v rámci probíhajícího trestního řízení souhlasil s tím, aby předmětné akci těchto tří společností byly vydány panu PhMr. V. M. resp. aby této osobě byly vydány nově emitované akcie těchto společností poté, co budou původní akcie prohlášeny za neplatné, což samo o sobě nasvědčuje, že žalobce nebyl vlastníkem těchto akcií. Z tvrzení žalobce a provedených důkazů tak tedy i přes poučení soudu ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. nebylo postaveno najisto, že žalobce je vlastníkem

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabina Holková, DiS.

předmětných akcií těchto tří společností, když vzhledem k tomu, že se jedná o akcie na majitele, mohlo stejně dobře jít o akcie ve vlastnictví společnosti EUROBAD a.s. nebo o akcie Ing. T. S. která o jejich vydání policii rovněž opakovaně žádala, nebo o vlastnictví samotného pana J. N. nebo o vlastnictví PhMr. V. M. který o sobě rovněž prohlašoval, že je vlastníkem těchto akcií, že na něj tyto byly řádně převedeny. S ohledem na to, že se jedná o akcie na majitele, tedy za jejich vlastníka je třeba považovat toho, kdo fakticky akcie má v držení, pak soud uzavřel, že žalobce není aktivně legitimován ohledně akcií těchto tří společností, neboť nebylo doloženo, že by tyto akcie byly v držbě právě žalobce, a tento je měl pouze uloženy v sídle jiné společnosti. Závěr o nedostatku aktivní legitimace žalobce ve vztahu k akciím těchto tří společností podporuje i skutečnost, že tyto akcie jsou do dnešního dne uloženy v úschově Okresního soudu pro Prahu - východ, přičemž návrh žalobce na jejich vydání z této úschovy byl zamítnut právě proto, že jeden ze subjektů popíral vlastnictví žalobce a žalobce na toto nereagoval dalšími právními kroky a na vydání těchto akcií rezignoval. Soud však dospěl k závěru, že žalobce je aktivně legitimován ve věci škody, kterou tvrdí ve vztahu k akciím společnosti TMT Czech, a.s., neboť zde se jedná o akcie na jméno a ohledně těchto akcií žalobce rovněž zažádal o jejich vydání ze soudní úschovy a k tomuto došlo. Tedy žalobce má tyto akcie, případně měl tyto akcie v rozhodné době ve svém vlastnictví.

27. Ohledně odpovědnostního titulu soud uvádí, že žalobce spatřuje nesprávný úřední postup v tom, že poté, co byly akcie odňaty, tj. od 21. 12. 2011 do dne 3. 1. 2014, kdy byly zneplatněny akcie, protože nedošlo k jejich výměně (toto se týká akcií společnosti Global HD, a.s., Global CSS, a.s., a Global Estate, a.s.), resp. do 24. 10. 2015, kdy nabylo právní moci usnesení, kterým se vydávají žalobci akcie společnosti TMT Czech, a.s., nebyla zajištěna řádná správa těchto akcií, v čemž spatřuje žalobce nesprávný úřední postup, když v tomto směru odkazuje zejména na to, že nebyl ustanoven správce ve smyslu zákona č. 279/2003 Sb., a dále na skutečnost, že nedošlo k výměně akcií ve smyslu zákona 134/2013 Sb.. Pokud jde o námitku, že nebylo postupováno v souladu s ustanoveními zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, pak je třeba zejména poukázat na to, že z protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 21. 12. 2011 vyplývá, že paní T. S. dobrovolně ve smyslu § 78 odst. 1 trestního řádu vydala všechny předmětné akcie všech 4 společností Policii České republiky. Soud tak dospěl k závěru, že orgány činné v trestním řízení nepochybily, pokud neustanovily správce zajištěného majetku, neboť z provedeného dokazování jasně vyplývá, že T. S. předmětné akcie všech 4 společností policii dobrovolně vydala ve smyslu § 78 odst. 1 trestního řádu tedy, že tyto policie převzala do úschovy a na takto převzaté věci se nevztahují povinnosti zákona č. 279/2003 Sb., tedy ani povinnost ustanovit správce zajištěného majetku.

28. Pokud jde o námitku, že nebylo postupováno dle ustanovení zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, pak soud uvádí, že dle ust. § 78 odst. 1 t.ř. ten, kdo má u sebe věc, která může sloužit pro důkazní účely, je povinen ji na vyzvání předložit soudu, státnímu zástupci nebo policejnímu orgánu; je-li ji nutno pro účely náležitého zjištění skutečností důležitých pro trestní řízení zajistit, je povinen takovou věc na vyzvání těmto orgánům vydat. Při vyzvání je třeba ho upozornit na to, že nevyhoví-li výzvě, může mu být věc odňata, jakož i na jiné následky nevyhovění. Vyzvat k předložení nebo vydání věci je oprávněn předseda senátu, v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán. Dle odst. 5 tohoto ustanovení pak osobě, která předložila nebo vydala věc, jež může sloužit pro důkazní účely, vydá orgán, který úkon provedl, ihned písemné potvrzení o převzetí věci nebo opis protokolu; věc v nich musí být dostatečně přesně popsána tak, aby bylo možné určit její totožnost a dle odst. 6 pak orgán činný v trestním řízení, kterému byla vydána věc, jež může sloužit pro důkazní účely, ji převezme do úschovy. Dle § 1 zák. č. 279/2003 Sb. pak platí, že tento zákon stanoví postup při výkonu rozhodnutí o zajištění majetku nebo jeho určené části pro účely výkonu trestu, výkonu ochranného opatření zabránění části majetku nebo uspokojení nároku poškozeného v trestním řízení a při správě takového majetku, jakož i při správě věcí a náhradních hodnot vydaných, odňatých

Shodu s prvopisem potvrzuje Sabina Holková, DiS.

nebo jinak zajištěných v trestním řízení (dále jen „majetek“), přičemž dle odst. 3 tohoto ustanovení se podle tohoto zákona nepostupuje při správě věcí, které orgán činný v trestním řízení převzal do úschovy za účelem provedení důkazu, nejde-li o věc, o jejíž prodeji bylo rozhodnuto podle § 80 trestního řádu. Úpravu ustanovení správce zajištěného majetku pak pro případy, na něž se tento zákon vztahuje, upravuje § 9 tohoto zákona.

29. Pokud jde o další konkrétní tvrzení, které žalobce uváděl v rámci nezajištění správy, jakožto nesprávného úředního postupu, tj. konkrétně nezajištění výměny akcií v souvislosti se zákonem č. 134/2013 Sb., pak soud předně poukazuje, že tato námitka se týká pouze akcií společnosti Global HD, a.s., Global CSS, a.s., a Global Estate, a.s., neboť akcie společnosti TMT Czech, a.s., byly akciemi na jméno. V této souvislosti soud dospěl k závěru, že ani v tomto ohledu nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, neboť žalobce sám poprvé kontaktoval orgány činné v trestním řízení za účelem výměny předmětných akcií až dne 14. 2. 2014, přičemž v řízení bylo prokázáno, že ke zneplatnění akcií z důvodu toho, že nebyly předloženy k výměně, došlo již dne 3. 1. 2014. V této souvislosti rovněž soud upozorňuje, že žalobce kontaktoval předmětné společnosti ohledně toho, že není schopen akcie těmito společnostem k výměně předložit, až přípisy ze dne 20. 1. 2014, tedy rovněž poté, co byly tyto akcie již prohlášeny neplatnými.

30. Žalobce byl v průběhu řízení dále soudem opakovaně poučován ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. o povinnosti uvést konkrétní skutková tvrzení a k nim označit konkrétní důkazy k prokázání konkrétních skutečností, v nichž má spočívat nesprávný úřední postup na straně žalované. S výjimkou dvou výše rozebraných konkrétních tvrzení žalobce uváděl pouze obecná tvrzení v rovině, že stát či jiné blíže nespécifikované orgány nezajistily správu akcií, resp., že se nechovaly tak, jak by se jinak choval žalobce, tj. že nečinily blíže nespécifikované úkony k tomu, aby byla zachována hodnota akcií, případně tato ještě zvýšena. Žalobce tak neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně toho, že došlo ke konkrétním dalším pochybením, v nichž by bylo možno spatřovat nesprávný úřední postup, který žalobce souhrnně označuje jako nezajištění správy akcií.

31. S ohledem na vše výše uvedené tak tedy soud neshledal ve věci odpovědnostní titul na straně žalované, pro který by odpovídal stát za tvrzenou škodu, která měla žalobci vzniknout snížením/ztrátou hodnoty akcií společností TMT Czech, a.s., a společností Global HD, a.s., Global CSS, a.s., a Global Estate, a.s.

32. Soud dále dospěl k závěru, že i pokud by byl žalobce aktivně legitimován ve vztahu ke všem akciím všech zmiňovaných společností, a i v případě, že by existoval odpovědnostní titul na straně státu v plném rozsahu, pak je předmětná žaloba podána předčasně, a to z důvodu, že základem žalobních tvrzení je tvrzení, že došlo v mezidobí let 2011 a 2014, resp. 2015, ke snížení hodnoty akcií předmětných společností z důvodu, že statutární orgány těchto společností prodaly podniky, resp. závody, tvořící podstatnou část majetku těchto společností, a to společně v okruhu O2 Family s tím, že inkasovaly kupní cenu, nicméně tato kupní cena ze všech těchto společností zmizela žalobci neznámým způsobem, a žalobce tak neinkasoval jakožto akcionář příslušné finanční požitky, které mu měly náležet, zejména tedy podíl na zisku. K poučení soudu ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. žalobce uvedl, že není schopen přesně specifikovat z jakého důvodu se inkasované kupní ceny za prodej podniků, resp. závodu, v těchto společnostech nenachází, přičemž k poučení ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o.s.ř. ve vztahu k tomu, jak hájil svá práva ve vztahu k těmto společnostem a jejich statutárním orgánům žalobce uvedl, že nepodal trestní oznámení proti statutárním orgánům ani těmto právnickým osobám, ani se nepřipojil s náhradou škody do jiných probíhajících trestních řízení, ani proti těmto společnostem či proti jejich statutárním orgánům nepodal civilní žaloby, jimiž by se domáhal plnění, které by bylo založeno na skutkových tvrzeních spočívajících v tom, že tyto společnosti inkasovaly mnohamilionové částky, které se v těchto společnostech nenacházejí, přičemž žalobce, jakožto vlastník akcií, byl zkrácen na svých majetkových právech. Soud tak má za to, že nelze dojít k závěru o existenci škody na straně žalobce, za kterou by byl odpovědný stát, pouze z toho důvodu, že žalobce nemá informace o tom,

kdo v rámci předmětných společností tyto finanční prostředky z těchto společností vyvedl a jakým způsobem, případně jak s těmito prostředky bylo naloženo jinak (např. investice apod.). Stejný závěr o předčasnosti žaloby ohledně vzniku nároku na náhrady škody platí i vzhledem k tomu, že žalobce neusiloval o vydání akcií Global HD, a.s., Global CSS, a.s., a Global Estate, a.s., ze soudní úschovy, tak aby se jako vlastník těchto sice již neplatných akcií na majitele, mohl domáhat po předmětných společnostech vydání výtěžku z dražby nově emitovaných akcií na jméno, a případně pak po státu uplatňovat nárok na náhradu škody spočívající v rozdílu částky, která mu byla vyplacena, ve vztahu k tržní hodnotě zneplatněných akcií. Pokud jde o akcie TMT Czech, a.s., pak závěr o předčasnosti platí rovněž, neboť žalobce nedoložil, že by se čehokoliv v rámci trestních řízení či civilních řízení vůči společnosti nebo jejím statutárním orgánům domáhal z titulu náhrady škody či svých akcionářských práv. Jak uvedeno výše, soud má tedy za to, že z pohledu vzniku nároku na náhradu škody, která by byla uplatnitelná vůči státu ve světle výše uvedeného, je žaloba podána předčasně. Stejně závěry pak platí i pro tu část škody, která je nárokována jakožto ztráta nominální hodnoty akcií.

33. Pokud jde o podmínku vzniku škody na straně žalobce, pak soud zdůrazňuje judikované závěry, dle nichž i u objektivní odpovědnosti státu za škodu způsobenou výkonem veřejné moci je nezbytnou podmínkou vznik škody na straně poškozeného. O takový případ nejde tam, kde v souvislosti s výkonem veřejné moci sice došlo k odčerpání peněžních prostředků poškozeného, avšak poškozenému současně jako věřiteli vzniklo právo vůči jeho dlužníku, které může úspěšně uplatnit, resp. uspokojit. Nastala-li v důsledku výkonu veřejné moci taková situace, že mezi poškozeným a jinou osobou existují práva a povinnosti, která nejsou plněna, vzniká újma odškodnitelná podle zákona č. 82/1998 Sb. až tehdy, jestliže v právním vztahu těchto osob není možno dosáhnout plnění. Pouze v případě, že pohledávku poškozeného (oprávněného) nelze jako přímý nárok uspokojit, vzniká oprávněnému majetková újma (škoda) spočívající ve ztrátě majetku (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 5. 2014, sp. zn. 30Cdo 1635/2013).

34. Pokud jde o poslední z podmínek vzniku nároku na náhradu škody vůči státu, je touto příčinná souvislost. Soud v tomto ohledu pouze v krátkosti uzavírá, že neshledal splněnou ani podmínku příčinné souvislosti, neboť žalobce škodu vyčísluje jakožto částku, která odpovídá ceně podniků, resp. závodů předmětných 4 společností, která byla těmito společnostmi inkasována za prodej podniků, resp. závodů. Soud má za to, že příčinná souvislost mezi tvrzeným nesprávným úředním postupem, spočívajícím v absentující správě předmětných akcií, a takto vyčíslenou škodou není dána, neboť souhlasí s názorem žalovaného, že je třeba striktně rozlišovat mezi tím, co inkasovala společnost, jakožto příjem, a mezi tím, co by ve skutečnosti bylo ziskem společnosti, a hlavně mezi tím, co by vůbec bylo určeno k rozdělení mezi akcionáře. A je třeba právně zdůraznit, že žalobce byl v pozici akcionáře této společnosti, tedy již takto vyčíslenou škodu vůbec nelze vztáhnout v příčinné souvislosti k právům akcionáře, která měla být porušena.

35. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti tak soud žalobu zamítl. Tedy předně z důvodu, že pokud jde o nárok na náhradu škody, vztahující se k akciím společnosti Global HD, a.s., Global CSS, a.s. a Global Estate, a.s., má soud za to, že žalobce není aktivně legitimován k podání této žaloby, a pokud jde o nároky z tvrzené škody týkající se akcií ohledně všech 4 společností, pak má soud za to, že není splněn ani jeden z předpokladů pro vznik nároku na náhradu škody vůči státu, tj. existence odpovědnostního titulu, vznik škody, ani příčinná souvislost, jak je blíže rozebráno výše.

36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., když úspěšně žalované přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v režijních paušálech á 300 Kč dle ust. § 151 odst. 3, a to za tyto úkony: podání ve věci ze dne 12.4.2018, 29.8.2018, 5.11.2018, 19.12.2018, 21.9.2019, 10.5.2019; 5x účast na jednání - tedy celkově za 11 úkonů ve výši celkově 3 300 Kč. Lhůta k plnění ve výroku o náhradě nákladů řízení byla stanovena ve lhůtě 3 dnů dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř., když soud neshledal důvod pro stanovení lhůty delší, či plnění ve splátkách.

Poučení:

Protí tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

Praha 23. září 2019

JUDr. Tomáš Bělohávek v. r.
soudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Blanky Kapitánové a soudkyň Mgr. Zdeňky Winklerové a JUDr. Ivety Veselé ve věci

žalobkyně: **BARELLO GROUP LIMITED**, registrační číslo HE168471
sídlem Menandrou, 4, GALA TOWER, 2nd floor, 1066, Nikósie, Kypr
zastoupený advokátkou JUDr. Veronikou Ordnungovou
sídlem U Ladronky 1145/42, 169 00 Praha 6

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

o zaplacení 178 400 686,50 Kč, k odvolání žalobkyně i žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 23. září 2019, č. j. 13 C 15/2016 - 915,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku o věci samé (I.) **potvrzuje**.

- II. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku o nákladech řízení (II.) **mění** jen tak, že výše náhrady činí 5 100 Kč, jinak **se** v tomto výroku **potvrzuje**.

III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 1 200 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem obvodní soud výrokem I. zamítl žalobu, aby bylo žalované uloženo zaplatit žalobkyni v záhlaví uvedenou částku, výrokem II. pak rozhodl, že žalobkyně je povinna zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 3 300 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Takto soud rozhodl o žalobě doručené soudu dne 15. 12. 2016, kterou se žalobkyně domáhala náhrady škody způsobenou nesprávným úředním postupem v trestním řízení v souvislosti s vydáním akcií žalobkyně dne 21. 12. 2011 jako věcí důležitých pro trestní řízení; nesprávný úřední postup žalobkyně shledává v tom, že nebylo řádně pečováno o její akcie 4 společností (Global CSS a.s., Global HD a.s., Global Estate a.s. a TMT CZECH a.s.) podle zákona č. 279/2003 Sb. a v trestním řízení došlo k porušení zásad rychlosti řízení (§ 2 odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád) tím, že nebyla vykonávána správa akcií, čímž hodnota akcií poklesla na nulu. Žalovaná škoda odpovídá součtu hodnoty zajištěných akcií stanovené jako polovina kupní ceny, které bylo dosaženo při prodeji podniků daných akciových společností a jejich nominálních hodnot (resp. součet částek v posledním tvrzení činí 182 155 251,50 Kč, ale žalobkyně výslovně požaduje jen 178 400 686,50 Kč dle původních žalobních tvrzení) s tvrzením, že „jako 50% vlastník by se za normálních okolností podílela na zisku, neboť k rozdělení zisku by došlo“.
3. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout, neboť žalobkyně (s výjimkou akcií TMT CZECH a. s.) neprokázala, že se jednalo o její akcie. Stanovení výše škody akcionáře podle kupní ceny za prodej podniku akciové společnosti je nepřipustné, neboť majetek akciové společnosti není majetkem jejích akcionářů, navíc žalobkyně nerozlišuje pojem zisk od pojmu příjem společnosti, nejasná jsou i tvrzení o odpovědnostním titulu. Poukázala rovněž na chování žalobkyně v trestním řízení, která kontaktovala orgány činné v trestním řízení až dne 14. 2. 2014. Zdůraznila, že zákon č. 279/2003 Sb. není aplikovatelný, neboť orgán činný v trestním řízení převzal akcie do úschovy za účelem provedení důkazů.
4. Soud první instance zjistil tento **skutkový stav**: Žalobkyně uplatnila u žalované nárok na kompenzaci škody dne 30. 5. 2016.
5. Z notářských zápisů sepsaných dne 10. 10. 2011 JUDr. Františkem Boučkem soud zjistil, že tohoto dne se konaly valná hromada společnosti Hermod a.s. (=Global HD, a.s.), valná hromada společnosti Česká servisní a správní a.s. (=Global CSS, a.s.), valná hromada společnosti Global Estate a.s. a valná hromada společnosti TMT CZECH a.s. Žalobkyně se valné hromady společnosti TMT Czech a.s. účastnila s 15 kusy akcií, valné hromady společnosti Global CSS, a.s. s počtem 10 ks akcií, valné hromady společnosti Global Estate a.s. s počtem akcií 10 a valné hromady společnosti Global HD, a.s. s počtem akcií 10 ks. Ohledně akcií společností Global HD, a.s., Global CSS, a.s. a Global Estate, a.s. bylo na uvedených valných hromadách rozhodnuto o změně formy akcií z akcií na majitele na akcie na jméno. Dne 11. 10. 2011 předal advokát JUDr. Petr Zikmund předmětné akcie žalobkyni. Žalobkyně prohlásila, že poté uložila všechny akcie, s nimiž vykonával prostřednictvím právního zástupce svá akcionářská práva dne 10. 10. 2011, do trezoru své dceřiné společnosti EUROBAD a.s. v jejím sídle na adrese Bohuslava ze Švamberka 1228/10, Praha 4.

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Szturcová.

6. Dne 21. 12. 2011 byla provedena prohlídka jiných prostor podle § 82 odst. 2 trestního řádu v objektu společnosti EUROBAD a.s., na adrese Bohuslava ze Švamberka 1228/10, Praha 4 - Nusle. Před započítáním tohoto úkonu osobně převzala paní T. S. narozena příkaz k domovní prohlídce odůvodněný tím, že je dána možnost nebezpečí zmaření, zničení či ztráty důkazního materiálu, neboť hrozí zničení listinných důkazů. Na základě výzvy policejního orgánu ve smyslu § 78 odst. 1 trestního řádu T. S. dobrovolně vydala mimo jiné o 10 kusů kmenových akcií na majitele v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 100 000 Kč, označených čísly 1 – 4 a 15 – 20, které představují 50 % základního kapitálu společnosti Global HD a.s. (dříve Hermod, a.s.); 10 ks kmenových akcií na majitele v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 100 000 Kč označených čísly 01 – 010, které představují 50 % základního kapitálu společnosti Global CSS a.s. (dříve Česká servisní a správní, a.s.); 10 ks kmenových akcií na majitele v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 100 000 Kč označených čísly 11 – 20, které představují 50 % základního kapitálu společnosti Global Estate a.s. (dříve Aspergillum, a.s.), a dále 15 ks kmenových akcií na jméno v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 70 000 Kč označených čísly 16 – 30, které představují 50 % základního kapitálu společnosti TMT CZECH a.s.
7. Společnost Global CSS a.s. uveřejnila dne 14. 11. 2013 výzvu k předložení akcií společnosti znějící na majitele do 30 dnů ode dne uveřejnění této výzvy za účelem jejich výměny za akcie znějící na jméno. Dne 18. 12. 2013 zveřejnilo představenstvo dodatečnou výzvu k předložení akcií s upozorněním, že pokud nebudou akcie předloženy v dodatečné lhůtě, budou prohlášeny za neplatné. Protože ani v dodatečné lhůtě nebyly akcie předloženy, že rozhodlo dne 3. 1. 2014 představenstvo o prohlášení těchto akcií za neplatné. Tytéž informace platí i pro společnost Global HD a.s. a společnosti Global Estate a.s. Žalobkyně dne 20. 1. 2014 tyto společnosti informovala o nemožnosti předložení akcií ve stanovené lhůtě.
8. Žádostí o spolupráci ze dne 26. 4. 2012 se paní T. S. obrátila na orgán činný v trestním řízení o spolupráci ve věci předmětných akcií, znovu pak 14. 5. 2012; o vrácení těchto akcií požádala policii T. S. dne 20. 12. 2013 poté, co ji žalobkyně požádala o součinnost. Policie České republiky dne 9. 1. 2014 T. S. odpověděla, že orgány činné v trestním řízení nebudou vracet předmětné akcie, neboť se jedná o věci důležité pro trestní řízení, věcné důkazy, jako důkazní prostředky. Až po zneplatnění akcií na majitele, dne 14. 2. 2014 pak o akcie poprvé požádala žalobkyně, jež byla opakovaně vyzvána k doložení vlastnických práv k akciím a zejména k doložení, proč se akcie nacházely v prostorách EUROBAD a.s., avšak žalobkyně žádné vysvětlení ani požadované nabývací tituly policejnímu orgánu neposkytla. Dne 10. 6. 2014 požádal o vydání akcií (s výjimkou akcií TMT CZECH a.s.) PhMr. M. s tím, že jako fyzická osoba prostřednictvím společnosti žalobkyně nabyl majetková práva reprezentovaná těmito akciemi a policejnímu orgánu opakovaně sdělil, že je vlastníkem uvedených akcií s tím, že mezi ním a paní T. S. a žalobkyní není žádného sporu o tom, že vlastníkem akcií je on. K doložení tohoto tvrzení byl policejnímu orgánu zaslán notářský zápis o prohlášení T. S. a dále stejnopis notářského zápisu osvědčující prohlášení J. N. kdy J. N. v tomto notářském zápise prohlašuje, že není a ani v minulosti nikdy nebyl vlastníkem předmětných akcií, dále pak v tomto notářském zápise za sebe a žalobkyni souhlasí s tím, aby osobě PhMr. V. M. byly vydány cenné papíry emitované společnostmi Global CSS a.s., Global Estate a.s., Global HD a.s. a Global Energy a.s. s tím, že cenné papíry emitované společnostmi TMT CZECH a.s. mají být vydány žalobkyni. K věci se vyjádřil i pan Jiří Wohlmann, předseda představenstva, a uvedl, že PhMr. M. nikdy nebyl akcionářem. Dne 3. 12. 2014 bylo rozhodnuto orgány činnými v trestním řízení dle § 80 odst. 1 trestního řádu o uložení akcií do úschovy to z důvodu, že v průběhu vyšetřování požádala o vrácení akcií jak paní T. S. tak žalobkyni a PhMr. V. M. s tím, že policejní orgán dospěl k závěru, že uvedených věcí zajištěných postupem dle § 78 trestního řádu již není nadále

k dalšímu řízení třeba, nepřichází v úvahu ani jejich propadnutí či zabrání a vzhledem k tomu, že vlastnické právo uplatňuje vícero osob. Akcie byly předány do úschovy Okresního soudu Praha – východ dne 5. 3. 2015. Usnesením Okresního soudu Praha – východ ze dne 25. 8. 2015 č. j. [REDAKCE] které nabylo právní moci dne 24. 10. 2015, bylo žalobkyni vydáno 15 ks akcií společnosti TMT CZECH a.s., neboť s vydáním vyjádřil souhlas jak PhMr. M. [REDAKCE] tak Ing. T. [REDAKCE] S. [REDAKCE] Usnesením Okresního soudu Praha – východ ze dne 25. 8. 2015, č. j. [REDAKCE] které nabylo právní moci dne 24. 10. 2015, byl zamítnut návrh žalobkyně na vydání z úschovy akcií společnosti Global HD a.s., Global CSS a.s. a Global Estate a.s. (akcie označeny pod dřívějšími obchodními firmami), a to s odůvodněním PhMr. M. [REDAKCE] vyjádřil nesouhlas s vydáním předmětu úschovy a uvedené akcie tak zůstaly v soudní úschově.

9. Další doplňování dokazování shledal soud I. instance nadbytečným a odůvodnil též, proč z dalších provedených důkazů nic podstatného pro své rozhodnutí neshledal.
10. Soud prvního stupně po **právní stránce** odkázal na ust. § 1, § 2, § 5, § 8 odst. 3, § 13, § 14, § 15, § 26 a § 31a odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) /dále jen „OdpŠk“/ a na ustanovení § 1 zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů. Konstatoval, že žalobkyně splnila povinnost předběžného uplatnění nároku u žalobkyně. Dále pak shrnul, že k tomu, aby byla založena odpovědnost státu za škodu podle OdpŠk, je nutno, aby byly současně naplněny následující podmínky: 1) Existence odpovědnostního titulu, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vzniklou škodou. Zamítavé rozhodnutí pak odůvodnil ohledně o nároku na náhradu škody vztahující se k akciím společnosti Global HD, a.s., Global CSS, a.s. a Global Estate, a.s. tím, že žalobkyně není aktivně legitimována k podání této žaloby, ohledně všech nároků pak má soud za to, že není splněn ani jeden z předpokladů pro vznik nároku na náhradu škody vůči státu, tj. existence odpovědnostního titulu, vznik škody, ani příčinná souvislost.
11. Aktivní věcnou legitimaci v řízení o náhradu škody vůči státu dle OdpŠk má ten, kdo je vlastníkem jmění (věci či jiné majetkové hodnoty), na němž došlo újmě (§ 2894 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále jen „o. z.“), a to v příčinné souvislosti s odpovědnostním titulem. Prvostupňový soud uzavřel, že žalobkyně přes poučení soudu ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. neprokázala, že byla ke dni 21. 12. 2011 vlastníkem předmětných akcií Global HD, a.s., Global CSS, a.s., a Global Estate, a.s. Žalobkyni prokázala, že byla jejich vlastníkem ke dni 10. 10. 2011. Následně bylo jejich vlastnictví sporné, dokonce sám pan [REDAKCE] N. [REDAKCE] jako statutární orgán žalobkyně, v rámci probíhajícího trestního řízení souhlasil s tím, aby předmětné akci těchto tří společností byly vydány panu PhMr. V. [REDAKCE] M. [REDAKCE] který o sobě prohlašoval, že je vlastník, resp. aby této osobě byly vydány nově emitované akcie těchto společností poté, co budou původní akcie prohlášeny za neplatné. S ohledem na to, že se jedná o akcie na majitele, tedy za jejich vlastníka je třeba považovat toho, kdo fakticky akcie má v držení, pak soud uzavřel, že nebylo doloženo, že by tyto akcie byly v držbě právě žalobkyně. Tento závěr je podporován i skutečností, že tyto akcie jsou do dnešního dne uloženy v úschově Okresního soudu pro Prahu - východ, návrh žalobkyně na jejich vydání z této úschovy byl zamítnut právě proto, že jeden ze subjektů popíral vlastnictví žalobkyně a žalobkyně na toto nereagovala dalšími právními kroky.
12. Žalobkyně byla v průběhu řízení soudem opakovaně poučována ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. o povinnosti uvést konkrétní skutková tvrzení a k nim označit konkrétní důkazy k prokázání konkrétních skutečností, v nichž má spočívat nesprávný úřední postup na straně žalované. S výjimkou dvou konkrétních tvrzení (viz dále) žalobkyně uváděla pouze obecná tvrzení v rovině, že stát či jiné blíže nespécifikované orgány nezajistily správu akcií, resp., že se

nechovaly tak, jak by se jinak chovala žalobkyně, tj. že nečinily blíže nespecifikované úkony k tomu, aby byla zachována hodnota akcií, případně tato ještě zvýšena. Žalobkyně tak neunesla břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně toho, že došlo ke konkrétním dalším pochybením, v nichž by bylo možno spatřovat nesprávný úřední postup, který žalobce souhrnně označuje jako nezajištění správy akcií.

13. Pokud pak jde o námitku, že nebylo postupováno v souladu s ustanoveními zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, pak obvodní soud poukázal na to, že paní T. [redacted] dobrovolně vydala ve smyslu § 78 odst. 1 trestního řádu všechny předmětné akcie všech 4 společností policii. Orgány činné v trestním řízení tedy nepochybily, pokud neustanovily správce zajištěného majetku, neboť policie vydané akcie převzala do úschovy a na takto převzaté věci se nevztahují povinnosti zákona č. 279/2003 Sb., tedy ani povinnost ustanovit správce zajištěného majetku (§ 1 odst. 3).
14. Pokud jde o tvrzení ohledně nesprávného úředního postupu, konkrétně nezajištění výměny akcií v souvislosti se zákonem č. 134/2013 Sb., tak toto se týká pouze akcií společnosti Global HD, a.s., Global CSS, a.s., a Global Estate, a.s., neboť akcie společnosti TMT Czech, a.s., byly akciemi na jméno. V tomto ohledu nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, neboť žalobkyně sama poprvé kontaktovala orgány činné v trestním řízení za účelem výměny předmětných akcií až dne 14. 2. 2014, tedy až po zneplatnění akcií, ke kterému došlo již dne 3. 1. 2014. Rovněž dotčené akciové společnosti žalobkyně kontaktovala ohledně toho, že není schopna akcie těmto společnostem k výměně předložit, až po zneplatnění akcií.
15. Pokud pak jde o samotné tvrzení ohledně vzniklé škody, tak žaloba byla podána předčasně. Tam, kde v souvislosti s výkonem veřejné moci sice došlo k odčerpání peněžních prostředků poškozeného, avšak poškozenému současně jako věřiteli vzniklo právo vůči jeho dlužníku, které může úspěšně uplatnit, resp. uspokojit, vzniká újma odškodnitelná podle OdpŠk až tehdy, jestliže v právním vztahu těchto osob není možno dosáhnout plnění. Pouze v případě, že pohledávku poškozeného (oprávněného) nelze jako přímý nárok uspokojit, vzniká oprávněnému majetková újma (škoda) spočívající ve ztrátě majetku (*viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 5. 2014, sp. zn. 30 Cdo 1635/2013*).
16. Podle žalobních tvrzení došlo v mezidobí let 2011 a 2014, resp. 2015, ke snížení hodnoty akcií předmětných společností z důvodu, že statutární orgány těchto společností prodaly podniky (části podniků), tvořící podstatnou část majetku těchto společností, inkasovaly kupní cenu, nicméně žalobkyně z ní jakožto akcionář neobdržela příslušné finanční požitky. K poučení soudu ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. žalobkyně uvedla, že není schopna přesně specifikovat z jakého důvodu se inkasované kupní ceny za prodej podniků, v těchto společnostech nenachází, přičemž k poučení ve smyslu § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. ve vztahu k tomu, jak hájila svá práva ve vztahu k těmto společnostem žalobkyně uvedla, že nepodala žádné trestní oznámení, nepřipojila se se svými nároky do jiných probíhajících trestních řízení, ani proti těmto společnostem či proti jejich statutárním orgánům nepodala civilní žaloby, jimiž by se domáhala plnění, které by bylo založeno na skutkových tvrzeních spočívajících v tom, že tyto společnosti inkasovaly mnohamilionové částky, které se v těchto společnostech nenacházejí, přičemž žalobkyně, jakožto vlastníka akcií, byla zkrácen na svých majetkových právech. Jen proto, že žalobkyně nemá informace o tom, jakým způsobem bylo naloženo s prostředky získanými prodejem částí podniků akciových společností, nelze uzavřít, že žalobkyni vznikla škoda. Stejně závěry pak platí i pro tu část škody, která je nárokována jakožto ztráta nominální hodnoty akcií.
17. Soud první instance pak neshledal naplněnou ani podmínku příčinné souvislosti, neboť žalobkyně škodu vyčísluje jakožto částku, která odpovídá ceně podniků, resp. závodů

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Szturcová.

předmětných 4 společností uvedené v kupních smlouvách. Soud má za to, že příčinná souvislost mezi tvrzeným nesprávným úředním postupem, spočívajícím v absentující správě předmětných akcií, a takto vyčíslenou škodou není dána, neboť je třeba striktně rozlišovat mezi tím, co inkasovala společnost, jakožto příjem, a mezi tím, co by ve skutečnosti bylo ziskem společnosti, a hlavně mezi tím, co by vůbec bylo určeno k rozdělení mezi akcionáře.

18. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 142 odst. 1 o. s. ř. a úspěšně žalované přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v režijních paušálech á 300 Kč dle ust. § 151 odst. 3, a to: podání ve věci ze dne 12. 4. 2018, 29. 8. 2018, 5. 11. 2018, 19. 12. 2018, 21. 9. 2019, 10. 5. 2019; 5x účast na jednání - tedy celkově za 11 úkonů ve výši celkově 3 300 Kč, o lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 o. s. ř.
19. Proti tomuto rozsudku podal včasné a přípustné **odvolání** žalobkyně i žalovaná.
20. Žalovaná napadla toliko výrok o nákladech řízení s tím, že jí vzniklo právo na náhradu nákladů představující paušální náhradu i v rozsahu přípravy na každé jednotlivé jednání před soudem a navíc jednání dne 10. 9. 2019 trvalo déle než dvě hodiny. Žalované tak měla být přiznána náhrada celkem 17 úkonů (6 písemných podání ve věci, 6x účast na jednání a 5x přípravu účasti na jednání).
21. Žalobkyně opodstatnila své odvolání důvody uvedenými v § 205 odst. 2 písm. b) až g) o. s. ř. Konkrétně nesouhlasí s tím, že by se na projednávaný případ nevztahoval zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení, neboť nemohlo jít o převzetí jednotlivé věci do úschovy za účelem provedení důkazu, o čemž svědčí také fakt, že policie zabavila vše, co našla, bez konkrétního cíle. Orgány činné v trestním řízení svou nečinností znemožnily majiteli akcií čerpat výnosy z cenných papírů, přičemž Ing. T. S. již v roce 2012 upozorňovala na nutný výkon akcionářských práv. Jestliže je vlastník věci zbaven možností s věcí nakládat, za škodu vzniklou na této věci v průběhu doby nepochybně odpovídá ten, kdo ji zadržel, proto zde existuje příčinná souvislost mezi vznikem škody a nesprávným úředním postupem orgánu státu. Žaloba nemůže být předčasná, neboť škoda je v plném rozsahu výsledkem jednání žalované a o spolupůsobení žalobkyně nelze vůbec uvažovat, protože žalobkyně nemohla učinit ničeho, aby vzniku škody zabránila (*viz usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 1462/2003 ze dne 27. 04. 2017, usnesení Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 28 Cdo 1635/2012*). Pokud je žalobkyni vyčítáno, že neuplatnila své nároky nejprve v rámci trestních řízení či civilních řízení vůči společnosti nebo jejím statutárním orgánům, tak těchto svých práv se žalobkyně nedomáhala, neboť mu nemohla předmětnými akciemi disponovat a tedy ani prokázat, že je akcionář. Žalobkyně má za to, že v tomto řízení řádně prokázala, že je vlastníkem všech předmětných akcií i ozřejmila důvod jejich uložení v sídle společnosti EUROBAD a.s. V období října až prosince 2011 byli statutárními zástupci žalobkyně Alexander Bryan Jeeves a Chrystalla Papalouca a v soudním řízení nebyl proveden žádný důkaz, z něhož by mohl soud dovodit, že by žalobkyně prostřednictvím svých statutárních zástupců s akciemi na majitele nakládala způsobem uvedeným v ust. § 17 odst. 1 zákona č. 591/1992 Sb., aby pozbyla jejich vlastnictví; naopak je ještě k 31. 12. 2011 evidovala ve svém majetku. Ing. T. S. nikdy netvrdila, že by byla vlastníkem těchto akcií, policii je vydala v rámci provedení prohlídky jiných prostor a pozemků. Z procesního postupu soudu v řízení o úschově podle § 281 a násl. z. ř. s. vedeného u Okresního soudu pro Prahu-východ pod sp. zn. nelze dovodit závěr o vlastnictví akcií ke dni 21. 12. 2011. Závěr soudu prvního stupně o možném vlastnictví akcií jinými osobami než žalobkyní nemá oporu v provedeném dokazování, a lze ho označit za pouhou domněnku nepodloženou provedenými důkazy.

22. Žalovaná považuje napadený rozsudek za věcně správný. Dále reagovala na odvolací námitky opakovaním svých dosavadních obranných tvrzení. Zdůraznila, že žalobkyně se o akcie v trestním řízení přihlásila jen jednou a to dne 14. 2. 2014. Poté však její statutární zástupce J. N. (za sebe i za žalobkyni) stejně jako T. S. která akcie policii vydala jako věcné důkazy, souhlasil s vydáním akcií na majitele PhMr. V. M. který se prohlásil za jejich vlastníka. Zprávu auditora ohledně účetnictví žalobkyně za rok 2011 považuje za účelovou a spekulativní, protože byla zpracována až zpětně v roce 2019. Připomněla chování žalobkyně, která v řízení o úschovách rezignovala na prokázání svého vlastnického práva k akciím na majitele a podrobně pak znovu rozebrala, proč se v tomto konkrétním případě na předmětné akcie nepoužil zákon č. 279/2003 Sb.
23. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a odst. 1 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, též jen „o. s. ř.“), a poté dospěl k závěru, že **odvolání žalobkyně není důvodné a odvolání žalované je opodstatněno.**
24. Soud prvního stupně si pro své rozhodnutí postupem podle § 120 o. s. ř. opatřil dostatečná relevantní skutková zjištění, jím zjištěný skutkový stav zcela odpovídá obsahu spisu, proto z tohoto skutkového stavu vycházel při svém rozhodování i odvolací soud. Lze rovněž zdůraznit, že samotná otázka vlastnického práva k akciím na majitele neměla ve výsledku na rozhodnutí soudu s ohledem na ostatní argumenty žádný vliv (viz dále).
25. Žalobkyně svá tvrzení ohledně vzniklé škody průběžně doplňovala a posouvala tak svá původní tvrzení, zásadní však je, že škodu vymezila jako pokles hodnoty jejích akcií s tím, že škoda jí začala vznikat už dne 21. 12. 2011.
26. Obvodní soud věc posoudil správně i po stránce právní s nepatrnou výhradou, že s přihlédnutím k ust. § 3079 odst. 1 o. z., podle kterého se právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, posuzuje podle dosavadních právních předpisů, proto se ve smyslu § 26 OdpŠk vztahy neupravené OdpŠk řídí zákonem č. 40/1964 Sb., občanský zákoník ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“), samotný okamžik vzniku škody nehraje žádnou roli (*sbodně Ištvánek, F. a kol. Zákon o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2017, 197 s.; (srov. Hulmák, M. a kol.: Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055–3014). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 2026).* Časové pravidlo v ust. § 3079 odst. 1 o. z. je spojeno s okamžikem škodné události, tj. zde právě s nesprávným úředním postupem (*obdobně viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 25 Cdo 1965/2016*).
27. Z důvodu úplnosti pak odvolací soud dodává, že ke změně formy akcií u společností Global HD, a.s., Global CSS, a.s., a Global Estate, a.s. nedošlo zákonem č. 134/2003 Sb., ten mohl být nanejvýš motivací pro to, aby uvedené společnosti na valné hromadě dne 10. 10. 2011 o změně formy akcií rozhodly. Rozdíl je pak v následcích – v případě postupu podle zákona č. 134/2013 Sb. by nebylo možné prohlásit nepředložené akcie za neplatné a ani zpeněžit. Z uvedeného je tak zřejmé, že orgány činné v trestním řízení nemohly na základě pouhé znalosti právního předpisu dovodit, že dojde ke zneplatnění akcií.
28. Naprosto správně prvoinstanční soud zdůraznil, že odpovědnost státu za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem je objektivní odpovědností (bez ohledu na zavinění), které se stát nemůže zprostit (§ 2 OdpŠk), jestliže jsou kumulativně splněny tři předpoklady: 1) nesprávný úřední postup, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi vznikem škody a nesprávným úředním postupem. Existence těchto podmínek musí být v soudním řízení bezpečně prokázána

a důkazní břemeno v tomto směru leží na poškozeném (žalobkyni), *srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 8. 2011 sp. zn. 28 Cdo 4249/2010 evidovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 37/2012 či 29 Cdo 1482/2013 a navazující rozhodnutí*). Požadavek na kumulativní splnění podmínek vede vždy k tomu, že není-li splněna byť jen jedna z nich, žalobě nelze vyhovět, a to bez ohledu na skutečnost, zda jsou splněny podmínky ostatní. Odvolací soud se pak zcela ztotožňuje s podrobným a komplexním odůvodněním soudu prvního stupně, že žalobkyně neprokázala ani vznik škody, a ani existenci nesprávného úředního postupu, který by tvrzenou škodu zapříčinil. Navíc pak dodává:

29. Za zcela zásadní odvolací soud považuje závěr, že žalobkyně neprokázala vznik újmy. Škodou je újma, která nastala v majetkové sféře poškozeného (spočívá ve zmenšení jeho majetkového stavu) a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi, a je tedy napravitelná poskytnutím majetkového plnění, především penězi (*viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1249/2014*). Ušlý zisk je v podstatě ušlým majetkovým prospěchem a spočívá v nenastalém zvětšení majetku poškozeného, které bylo možno - kdyby nebylo škodné události - důvodně očekávat s ohledem na pravidelný běh věcí (*srov. např. stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 18. 11. 1970, sp. zn. Cpj 87/70, publikované pod č. 55/1971 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek*).
30. Je sice pravda, že původní akcie na majitele byly znehodnoceny (ne však nesprávným úředním postupem státu, ale zneplatněním ze zákona), když však zároveň žalobkyni vznikla pohledávka na výtěžek zpeněžení nových akcií. Majetek žalobkyně tak jen změnil svoji strukturu – z vlastnického práva k akciím na pohledávku za společnostmi na výtěžek. Žalobkyně pak přes veškerou poučovací snahu soudu nebyla vůbec schopna tvrdit, jaký je rozdíl hodnoty jejích akcií a tohoto výtěžku, tedy o kolik se skutečně stav jejího majetku snížil (resp. zda skutečně k tomuto snížení došlo). Pokud pak tvrdí, že se snížil o celou původní hodnotu jejích akcií, protože se nikdy vydání výtěžku nedomáhala, tak v tomto chování je nutno spatřovat právě podíl žalobkyně na škodě, která jí vznikla. Platí totiž, že v rozsahu, v jakém se podílelo jednání či opomenutí poškozeného (porušení právní povinnosti, porušení prevenční povinnosti, jednání či opomenutí v souladu se zákonem, nicméně vedoucí ke vzniku škody či jejímu zvýšení, nebo dokonce již zmíněná náhoda) na vzniku újmy, je vyloučena odpovědnost škůdce, což platí i pro objektivní typy povinností hradit újmu, jakou je odpovědnost podle OdpŠk. Byla-li škoda způsobena výlučně takovými okolnostmi na straně poškozeného, je zcela vyloučena odpovědnost státu, a to z důvodu chybějící příčinné souvislosti mezi okolnostmi, za niž stát objektivně odpovídá, a vznikem újmy na straně poškozeného (*srovnej VOJTEK, Petr, BÍČÁK, Vít. Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci. 4. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 245.*). Pokud si pak žalobkyně zmenšení svého majetku způsobila tím, že se nedomáhala vydání výtěžku ze zpeněžení nových akcií, tak toto její opomenutí vylučuje odpovědnost státu za takto vzniklou škodu.
31. Žalobkyně pak odvozovala svou škodu vzniklou znehodnocením akcií i z prodeje části podniků předmětných akciových společností. Odvolací soud podotýká, že mezi prodejem podniků a nesprávným úředním postupem není dána příčinná souvislost a žalobkyně ji ani netvrdí, tedy k prodeji podniků uvedenými společnostmi došlo bez ohledu na vydání akcií policií. Naopak je z podání žalobkyně zřejmé, že prodej podniků se připravoval již v době, kdy nebyla nijak omezena ve výkonu akcionářských práv a žalobkyně s ním souhlasila. Vadí jí však, že nedosáhla na ani část dosažené kupní ceny. Pomíne-li odvolací soud skutečnost, že ke snížení hodnoty akcií nedochází tím, že akcionář nedostal dividendu (tento mechanismus nemůže snížení hodnoty akcií vysvětlit), tak toto tvrzení by mohlo být způsobilé vysvětlit maximálně vznik škody v podobě ušlého zisku (nevyplacené dividendy), avšak žalobkyně opět přes veškerou snahu soudu prvního stupně ani netvrdila, že by společnostmi rozhodly o výplatě dividendy (natož v jaké výši) a že by se žalobkyně kdy jaké dividendy domáhala. Nezáměrem žalobkyně o výplatu jejích případných nároků na dividendy (a z toho vyplývající nevědomost toho, zda společnost dividendy vyplácela,

případně v jaké výši) však nelze obejít tím, že žalobkyně si na základě vlastní metodiky výpočtu zahrne do snížení hodnoty akcií uvažovaný ušlý zisk. Žalobkyně se tedy tímto způsobem nemůže vyhnout své povinnosti tvrzení ohledně skutečné výše ušlého zisku (a navazující povinnosti důkazní s důsledkem v podobě zamítnutí žaloby v případě neunesení procesních břemen). Znovu lze připomenout, že v rozsahu, v jakém se podílelo opomenutí poškozeného na vzniku újmy, je vyloučena odpovědnost státu podle OdpŠk.

32. Ze žalobních tvrzení *eo ipso* vyplývá, že žalobkyně má své pohledávky (dokonce ve vyšší než žalované částce) za společnostmi, v nichž je (resp. byla) akcionářem, a to z titulu výplaty dividend a z titulu výtěžku zpeněžení nových akcií. Těchto svých pohledávek se nikdy nedomáhala, neboť považuje za procesně jednodušší vymoci předpokládanou škodu po státu. Tento její procesní postup však nemá oporu v platném právu, neboť stát v tomto případě nelze považovat za solidárního dlužníka (*srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1704/2004*). Problematika státu jako „posledního dlužníka“ byla vysvětlena např. v *rozsudku ze dne 23. 7. 2015, sp. zn. 29 Cdo 924/2013, uveřejněném pod číslem 30/2016 Sbírký soudních rozhodnutí a stanovisek, část občanskoprávní a obchodní (dále též jako „R 30/2016“)*, kde Nejvyšší soud objasnil, že nárok na náhradu škody způsobené výkonem veřejné moci může být vůči státu úspěšně uplatněn pouze tehdy, nemůže-li poškozený úspěšně dosáhnout uspokojení své pohledávky vůči dlužníku, který je mu povinen plnit.
33. Odvolací soud si je vědom toho, že již sám závěr o nesplnění podmínky tvrdit a prokázat existenci škody je důvodem pro zamítnutí žaloby, proto jen úplnost k dalším odvolacím námitkám uvádí.
34. Odvolací soud nerozumí námitce, že žalobkyně nikdy neuplatnila své nároky vůči společnosti nebo jejím statutárním orgánům, neboť nemohla předmětnými akciemi disponovat, a tedy ani prokázat, že je akcionář, když žalobu v tomto řízení podala přesně ve stejné procesní situaci. Nelze tedy námitce (že žalobkyně je v tomto řízení schopna prokázat své vlastnické právo, avšak v řízení, kterého by se účastnila sama akciová společnost či její statutární orgán, anebo dokonce další osoba, která tvrdí, že je vlastníkem, by své vlastnické právo nebyla schopna prokázat) rozumět jinak, než jak uzavřel obvodní soud, tedy že žalobkyně přes opakovaná poučení nebyla schopna náležitě a bez rozumných pochybností prokázat své vlastnické právo ohledně akcií na majitele. Nejedná se totiž o pouhou spekulaci soudu, že vlastníkem akcií je někdo jiný, když statutární orgán žalobkyně (resp. žalobkyně) vyjádřil souhlas s vydáním akcií na majitele jiné PhMr. M. [REDAKCE] který o sobě prohlásil, že je jejich vlastníkem, v řízení o úschově nebyly akcie žalobkyni vydány právě pro nesouhlas PhMr. M. [REDAKCE] a žalobkyně pak žádné další řízení, ve kterém by bylo o vlastnictví akcií rozhodnuto, nevyvolala.
35. Rovněž správný je závěr obvodního soudu, že dojde-li k vydání věci podle § 78 trestního řádu před novelou provedenou zákonem č. 86/2015 Sb., nepřipadá v úvahu aplikace zákona č. 279/2003 Sb. (viz výlučka uvedená v § 1 odst. 2 zákona č. 279/2003 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2011, nyní ust. § 1 odst. 3 zákona č. 279/2003 Sb. aktuálního znění). Odborná literatura (např. *Pavel Šámal a kolektiv Trestní řád, 6. vydání, Praha 2008, § 78*) se pak shoduje v tom, že výzva k předložení nebo vydání věci ve smyslu § 78 trestního řádu může být učiněna v souvislosti s domovní nebo osobní prohlídkou, prohlídkou jiných prostor nebo pozemků, na překážku není ani to, vydala-li osoba, u níž se prohlídka koná, doličnou věc nedobrovolně, jen pod hrozbou uložení pořádkové nebo po upozornění na možnost odnětí věci (*viz tamtéž, dále SR 103/2000-3.*), takže argumentace žalobkyně o tom, že akcie byly vydány právě za těchto okolností, nemají žádnou relevanci. Pokud pak jde o námitku, že nesprávný úřední postup spočívá porušení povinnosti projednávat věc co nejrychleji (§ 2 odst. 4 trestního řádu),

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Szturcová.

tak odvolací soud zdůrazňuje, že tvrzená škoda nebyla způsobena nepřiměřenou délkou trestního řízení.

36. Ostatně, že tvrzená škoda není v příčinné souvislosti s tvrzeným nesprávným úředním postupem, je zjevné též z toho, že i kdyby orgány činné v trestním řízení postupovaly podle zákona č. 279/2003 Sb., byla by žalobkyně v naprosto stejné situaci – z důvodu spornosti jejího vlastnického práva by jí nebyly vyplaceny dividendy, ani vydány nové akcie a ani výtěžek za jejich prodej ze soudní úschovy. Tento postup pak nelze obcházet žalobou na náhradu škody podle OdpŠk. O tom, že pokud žalobkyně nějaká škoda vznikla, zavinila si ji vlastním nekonáním, pak svědčí i to, že ani v případě akcií, které nebyly zneplatněny a byly jí z úschovy vydány, se nedomáhala svých práv z těchto akcií plynoucích. V tomto směru se tak odvolací soud ztotožňuje s tím, že OdpŠk neodškodňuje nesprávný úřední postup, nýbrž prokázanou škodu, která vznikla v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem.
37. Odvolací soud proto napadený rozsudek ve věci samé postupem podle § 219 o. s. ř. jako věcně zcela správný potvrdil.
38. Pokud jde o náklady řízení před soudem prvního stupně, tak odvolací soud napadené rozhodnutí změnil postupem podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř., neboť odvolací námítky žalované byly přílehavé. Za řízení před soudem prvního stupně žalovaná podala 6 účelných vyjádření ve věci samé (kdy vždy reagovala na měněná tvrzení žalobkyně následující po poučení žalobkyně, a to ze dne 12. 4. 2018, 29. 8. 2018, 5. 11. 2018, 19. 12. 2018, 21. 9. 2019 a 10. 5. 2019), uskutečnilo se 5 jednání (dne 31. 7. 2018, 5. 11. 2018, 22. 1. 2019, 10. 9. 2019 a 23. 9. 2019, z čehož však jednání dne 10. 9. 2019 trvalo déle než dvě hodiny) a žalované tak vzniklo právo na náhradu nákladů řízení ve výši 5 100 Kč (tj. 17 x 300 Kč) podle § 1, 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu.
39. O nákladech řízení před odvolacím soudem bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř., když zcela úspěšně žalované v odvolacím řízení vznikly náklady ve výši čtyř paušálních náhrad (odvolání, vyjádření k odvolání žalobkyně, příprava na jednání a účast na jednání odvolacího soudu), vše po 300 Kč dle § 151 odst. 3 o. s. ř. a § 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti potvrzujícímu výroku (výrok I) rozsudku **je** přípustné dovolání za podmínek stanovených v § 237 o. s. ř. Dovolání se podává do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Proti výrokům o nákladech řízení (výrok I, II) **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 20. února 2020

JUDr. Blanka Kapitánová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Beata Szturcová.